

godina III. 1 broj 2 | prosinac 2005.

# Brazda

Lišt župe sv. Ivana Nepomuka, Stupnik-Lučko



Svaka promjena redovito izaziva reakciju.....	2
Sakrament tjelesnog i duševnog pridizanja bolesnika .....	3
Nebojte se preuzeti odgovornost.....	5
Zajednički hod prema novosti života .....	8
Otajstvo božićne noći .....	12
Sv. Mihael, anđeo s mačem .....	14
24 sata u službi čovjeku .....	16
Marljivi radnik i veliki prijatelj mladih .....	19
Biskup uzveličao proslavu župnog blagdana .....	20
Sveti Benedikt povezuje Hrvatsku i Europu .....	22
Svečano obilježen Dan općine Stupnik .....	24
Kruh svoj s gladnim dijeli! .....	25
Sveti Mihael nas zove da se obratimo.....	26
Služeći domovini slave Boga.....	27
Rimski dnevnik .....	28
Razborito kroz životne želje i traganja.....	32
Još jedno zrno "zasijano u brazdu" .....	33
U potrazi za svjetlom - svjetlom spasenja .....	34
Mladi i bivši kapelan se nisu zaboravili.....	35
"Dođosmo mu se pokloniti" .....	36
Radosti Božića u dječjem vrtiću "Hrvatski Leskovac" .....	38
Kompjutorska igrica "život ili smrt" .....	40
"Zagrebački dječaci" u posjetu našoj župi .....	42
Akutne infekcije gornjih dišnih putova .....	44
Dan Kruha uz žetvene svečanosti .....	45
"Orač" u Kamenim vinogradima .....	46
Ovak je to negdar bilo.....	47
Otvorena poslovnica Podravske banke u Lučkom.....	48

Izdaje Župni ured sv. Ivana Nepomuka, Stupnik-Lučko, Sijačevo šetalište bb

*Odgovorni urednik:* Vjekoslav Pavlović, župnik

*Glavni urednik:* Pavo Šimović, prof.

*Članovi uredništva:* Marija Subašić, prof., Milan Desnica, prof., Jana Kaić, Tihana Krajačić, Marija Matešić

*Tisak:* KERSCHOFFSET d.o.o., Ježdovečka 112



## Riječ urednika



Pavo Šimović,  
vjeroučitelj

Poštovani čitatelji našeg župnog lista, dragi prijatelji!

**K**ad već pomalo osjećamo da se naše snage u životnoj jurnjavi i trci bliže kraju, kao i liturgijska godina, sve nas ugodno i na neki teško shvatljiv način osvježe raspjevana adventska jutra budeći u nama NADU, toplinu i ljudskost. Svježja, ali istovremeno topla kao da nas žele vratiti u djetinjstvo, posvijestiti nam da se život sastoji od mnogo novih početaka i da je beskrajno vrijedan, jer je vječan.

Vrhunac naše životnosti, djetinje ljudskosti i religioznosti doživljavamo redovito u vrijeme božićnih blagdana. Unatoč jurnjavi, na koju nas tjera potrošačka groznica, dopuštamo da se vrijeme na trenutak zaustavi, primijetimo bližnje oko sebe, nazovemo drage prijatelje koje baš i ne čujemo često, odlazi-

mo u posjete i, naprosto, radujemo se životu. Upravo i kroz ovakve situacije betlehemsko dijete Isus nas podsjeća da je veličina života u malenosti, jednostavnosti, poniznosti. Isus nas poziva da u njegovu Duhu započnemo izgradnju boljega svijeta: **I TO VRLO JEDNOSTAVNO-GRADEĆI BOLJI SVIJET U SEBI.**

U takvom ozračju u vašim rukama naći će se i novi broj naše i vaše *Brazde*. Od prošlog broja puno toga se promijenilo. Neke promjene su zapažene, neke (baš) i ne, a neke su izazvale i stanovite reakcije. Zato je naš župnik, vlč. Vjekoslav Pavlović, kao odgovoran pastir, u svome osvrtnu pokušao malo „smiriti loptu“. Isto tako je u svojoj pastoralnoj odgovornosti upozorio i na ispravno shvaćanje sakramenta bolesničkog pomazanja, jer se javlja problem znatnog broja umirućih u našoj župi bez primljenih sakramenata. O tome smo svi pozvani razmisliti.

Na promišljanje cjelokupnog našeg vjerničkog života može nas potaknuti i razgovor o Drugoj sinodi Zagrebačke nadbiskupije. Poticaj na životno svjedočenje nudi nam svjedočki i hrabri angažman obitelji Perić koju vam u ovom broju predstavljamo. Oni pozivaju sve, poglavito mlade, da se ne boje odgovornosti, a mladi su to izgleda vrlo ozbiljno shvatili te su svojim angažmanom u našoj župi uzor i poticaj nama starijima. Upravo zahvaljujući mladima naša *Brazda* je sadržajno bogatija.

Trudili smo se također zabilježiti najvažnija župna događanja: devetnicu u čast sv. Ivana Nepomuku, 300. obljetnicu kapele sv. Benedikta, redovita godišnja proštenja, djelovanje Župnog caritasa i dr. Kroz poticajne članke želimo vam pomoći u očuvanju vlastitoga zdravlja i zaštiti imovine od požara. Nismo zaboravili pratiti i najvažnija kulturna događanja. U ovom broju *Brazde* možete naći i još koji vitamin za dušu. Ne zaboravite pročitati i raspored blagoslova obitelji!

Neka nas novorođeno dijete Isus odvaži da u njemu prepoznamo novost života te u toj novosti hodimo i druge na nju potičemo.

**SVIMA VAMA ŽELIMO SRETAN I BLAGOSOVLJEN BOŽIĆ TE NOVIM ŽIVOTOM ISPUNJENU NOVU 2006. GODINU**

## Svaka promjena redovito izaziva reakciju

**D**olaskom novog nadbiskupa Josipa Bozanića u Zagrebačkoj nadbiskupiji uvedena je nova praksa. Tako je uvedena praksa mijenjanje kapelana nakon dvije ili tri godine njihova boravka na nekoj župi. Ni župnici neće biti pošteđeni češćih premještaja. Dakako, ova novost u našoj nadbiskupiji nije izvan crkveno pravnih okvira, a možda je trebala biti i ranije uvedena.

Tako je i ove godine u našoj župi došlo do personalne promjene. Vlč. Ivica Zlodi premješten je iz naše župe u župu Sv. Josipa u Zagrebu, gdje će biti još neko kratko vrijeme kapelan, a tada će najvjerojatnije nastaviti poslijediplomski doktorski studij teologije. Ta je promjena nekako bila za očekivati, pa nije izazvala posebnu reakciju.

Iznenadjenje je bila vijest da naša župa više neće imati kapelana jer u Zagrebačkoj nadbiskupiji ima sve manje svećenika. Meni, kao župniku, ova je novost bila rečena od našeg Nadbiskupa na dan blagoslova kamena temeljca župne crkve bl. Alojzija Stepinca u župi Novaki-Rakitje-Bestovje.

Tada mi je Nadbiskup u malo duljem razgovoru iznio svoju zamisao, ali mi je rekao neka o tome razmislim i neka se javim za nekoliko dana. Kod našeg sljedećeg susreta, kod kojega sam mu iznio i drugu kombinaciju, dakako

u dogovoru s našim dekanom i još nekim svećenicima, Nadbiskup je ostao kod svojeg prijedloga, a koji glasi da će u župu Kerestinec poslati novog i mladog svećenika, a koji će mi pomagati u pastoralnom radu, ali neka ja napišem u čemu bi se sastojala ta pomoć.

U pismenom sam dopisu napisao da bi novi župnik u Kerestincu vlč. Tomislav Petranović preuzeo služenje sv. misa u Ježdovcu, u kapelici i u domu „Tolić“ te jednu sv. misu u župnoj crkvi u Lučkom, kao i dijeljenje sv. sakramenata i vođenje sprovoda, kada to bude potrebno. Dakle, nije bilo govora o otcjepljenju Ježdovca od župne zajednice Sv. Ivana Nepomuka Stupnik i o pripojenju župi Kerestinec.

Tada mi se iznenada ukazala nova mogućnost. Vlč. Mijo Matošević, koji je prošlu godinu proveo na liječenju, nakon nekog vremena provedenog u svećeničkom domu izrazio je želju da bi pošao negdje na župu, ali samo kao ispomoć. Budući da se dugo poznajemo, rado sam uvažio želju vlč. Mije i on od ove jeseni pomaže u pastoralnom radu u našoj župi.

Vjerujem da će se neki duhovi, koji su bili nepotrebno uznemireni, opet umiriti. ■

*Vjekoslav Pavlović, župnik*

## Sakramenat tjelesnog i duševnog pridizanja bolesnika

**B**oli i bolesti ljudske uvijek su se brojile među najveće teškoće koje mogu pritisnuti ljusku svijest. One čovjeku posvješćuju njegovu ograničenost i ovisnost, te ga uvjerljivo podsjećaju na zakon umiranja, koje se često gubi iz vida. Pa i oni koji ispovijedaju kršćansku vjeru, osjećaju ih, istina, i doživljavaju kao i drugi, ali im svjetlo vjere pomaže da dublje proniknu misterij boli i hrabrije podnesu same bolove.

Kristove riječi ne kazuju samo bolesnicima što bolest znači za njihov spas i za spas svijeta, već su također svjesni da ih u bolesti ljubi sam Krist koji je za svoga života mnogo puta pohađao i ozdravljao bolesne. On je i svojim učenicima dao nalog i ovlast da na bolesnike polažu ruke, da ih mažu uljem i da ih liječe.

Djela apostolska izvješćuju da su apostoli i nakon Isusove smrti i uskrsnuća opunomoćeni od njega i u njegovo ime ozdravljali bolesne. Za služenje bolesnima u apostolskoj zajednici od posebnog je značenja navod Jakovljeve poslanice 5, 14-15, što pokazuje da je ova služba liječenja već bila institucionalizirana: «**BO-LUJE LI TKO MEĐU VAMA? NEKA DOZOVE STARJEŠINE CRKVE! ONI NEKA MOLE NAD NJIM, MAŽUĆI**

**GA ULJEM U IME GOSPODNJE, PA ĆE MOLITVA VJERE SPASITI NE-MOĆNIKA; GOSPODIN ĆE GA PO-DIĆI, I, AKO JE SAGRIJEŠIO, OPRO-STIT ĆE MU.»**

Ono što zajednica, Crkva, treba ovdje činiti, nije ništa drugo, nego da vjerno nastavi Isusov nalog učenicima. **Molitva vjere, popraćena i predočena znakom mazanja uljem i polaganjem ruku daje tjelesno i duševno spasenje i pridignuće te, u danom slučaju, također otpuštenje grijeha. Pritom va-**



**lja imati na umu da ovdje nije riječ o umirućima, nego općenito o bolesnima; njima treba biti iskazano služenje za život i spasenje.**

Sakramenat bolesničkog pomazanja ne smije se shvaćati kao sakramenat posvećenja smrti ili kao neka vrsta službene potvrde predstojećeg smrtnog ča-

sa. Zato je bolje onda kazati da je «bolesničko pomazanje» sakramenat tjelesnog i duševnog pridizanja bolesnika, sakramenat pomoći i iscjeljenja.

U 12. stoljeću nastalo je ime za sakramenat bolesničkog pomazanja: «POS-LJEDNJE POMAZANJE» koje je sigurno



no utjecalo na shvaćanje ovog sakramenta kao sakramenat umirućih, tj. za one koji su već na izdisaju. Zato II. Vatikanski sabor dovodi i ovaj sakramenat do novog promišljanja, te mu mijenja ime i liturgijsko slavlje, «SAKRAMENAT BOLESNIČKOG POMAZANJA». Važno je također da se bolesni upućuju «starješinama», dakle nositeljima službe u zajednici, a ne nekim karizmaticima.

Zaključimo na kraju ovog razmišljanja o sakramentu bolesničkog pomazanja. Kao svaki sakramenat, tako i ovaj sakramenat dovodi bolesnika u neposrednu blizinu Gospodinovu obećavajući mu njegovu pomoć i ljubav. Pridiže ga u vjeri i nadi te daje snagu da bolest shvati i prihvati kao nešto što dolazi od Boga Oca ljubavi. Zar nije to svakom bolesniku i te kako potrebno?

Statistika uvijek nešto govori, ili opominje ili ohrabruje. S obzirom na sakramenat bolesničkog pomazanja sve nas katolike u ovoj župnoj zajednici i te kako nas opominje i mora zabrinuti.

- 2004. godine u našoj je župi umrlo 103 župljana i od toga 54 ih je umrlo

bez sakramenta bolesničkog pomazanja. Dakle, preko polovice. Neki su zaista umrli iznenada. Ali većina su umrli zbog nemara najbližnjih.

- 2005. godine do sada je umrlo 74 župljana i od toga 29 ih je umrlo bez sakramenta bolesničkog pomazanja.

Zato pozivam sve članove naše župne zajednice da poradimo na primanju ovog sakramenta. Da što više naših župljana zavoli ovaj sakramenat, a ne da ga se primatelji boje primiti, a članovi obitelji boje predložiti. Svoj molitveni vapaj uputimo napose sv. Josipu zaštitniku obitelji.

**Na kraju jedno upozorenje. Pobjavili su se članovi nekih sekta koji se izruguju iz ovog sakramenta i tako po bolnicama i staračkim domovima dijele letke, ne bi li i katolike odvratili od tog sakramenta. Ne nasjedajmo tim napasnicima i pomozimo našim starim i bolesnima u domovima i bolnicama, razgovarajući otvoreno o tome, i tako ih unaprijed upozorimo.■**

*Vjekoslav Pavlović, župnik*



# Nebojte se preuzeti odgovornost

## PREDSTAVLJAMO VAM OBITELJ PERIĆ IZ DONJEG STUPNIKA

U dosadašnjim brojevima našeg lista predstavljali smo pojedine aktivne vjernike naše župe. Izuzetno smo počašćeni da ovog Božića možemo predstaviti cijelu obitelj kao aktivne članove naše župne zajednice. Obitelj Perić je po mnogo toga zanimljiva i mnogo toga svakodnevno daruje našoj župnoj zajednici.

Obiteljsko gnijezdo su Stipe i Ana-Marija počeli graditi vjenčanjem u Šuici 16. kolovoza 1986. godine, a u našu župu su se doselili iz Tomislavgrada 1987. godine. Tada su došli otac obitelji Stipe i njegova supruga Ana-Marija, a mama Ana-Marija je pod srcem nosila najstarijeg sina Josipa.

Nastanili su se u obiteljskoj kući koju su izgradili Stipini roditelji. Stipe je po zanimanju trgovac i više godina je radio u „Exportdruvu“ u Lučkom, a sada je privatni poduzetnik. Kad je trebalo, stao je i na branik Domovine i kao hrvatski vojnik proveo mnoge dane na ratištu odvojen od brojne obitelji i u opasnosti za vlastiti život.

Ana-Marija je također po zanimanju trgovac te je više godina radila u „Konzumu“ u Lučkom, sada se prekvalificirala te je uspješna majka šestero djece i domaćica.

Najveće bogatstvo njihove plodne ljubavi je je šestero djece. Prvi se rodio Josip 1987. godine, zatim Monika 1989, pa Ivan 1991, Filip 1995, Jelena 1996. i Katarina 2000. godine.

Njihov angažman u našoj župi intenzivnije je započeo zadnjih godina kad su pokrenute mnoge aktivnosti. Prije toga su češće odlazili u crkvu sv. Križa u Sigetu. Gotovo cijela obitelj je višestruko angažirana. Otac Stipe, mama Ana Marija te Josip, Monika, Ivan, Filip i Jelena češće nedjeljom kao obitelj sudjeluju kao čitači na obiteljskoj misi



u 9:30. Katarina pomalo uči slova pa se nadamo da će im se i ona priključiti.

Stipe je član Župnog ekonomskog vijeća i animator u sklopu II. Sinode Zagrebačke nadbiskupije. Josip, Monika i Ivan su glazbeno vrlo talentirani te su aktivni u zboru mladih „Allegro“

i u dramskoj skupini „Emanuel“. Također su intenzivno angažirani u zajednici mladih. Filip i Jelena pjevaju u dječijem zboru „Krijesnice“, a Katarina čeka da dođe na red. Ivan svira gitaru, a Filip i Jelena klavir. Osim toga Ivan i Filip vole nogomet te treniraju u NK „Lučko“.

Unatoč raznolikim aktivnostima i angažmanu svi su oni i dobri učenici. Josip je učenik IV. razreda gimnazije, Monika pohada II. razred Ženske opće gimnazije sestara milosrdnica, Ivan je u I. razredu elektrotehničke škole, u

nedjeljno zajedništvo čini nedjelju blagdanom u punini te nedjelju uistinu doživljavaju kao dan i dar Gospodnji.

Također ističu da je vjera temelj na kojem počiva njihova obitelj. Stipini roditelji su radili u Njemačkoj pa je prve klice vjere poprimio od bake i djeda, a Ana-Marija potječe iz obitelji u kojoj je bilo sedmero djece i svi su bili aktivni u svojoj župi u Šujici. Vrednote koje su primili u obiteljima u kojima su odrasli, ugrađuju u svoju obitelj.

Na pitanje u čemu je tajna uspješne obitelji, roditelji odgovaraju da je uz vjeru kao temelj važan skladan odnos među roditeljima, bračna vjernost i povjerenje te zajedničko zlaganje u odgoju djece. Ističu da im se čini da je u mnogim današnjim obiteljima zakazala odgojna uloga i prisutnost oca u obitelji. Gospođa Ana-Marija ističe da joj prisutnost muža u obiteljskom domu daje osjećaj sigurnosti.



osnovnu školu idu Filip (V. razred) te Jelena (III razred). Jedino Katarina još ne ide u školu.

Budući da je obitelj velika i da su svi priličito angažirani tijekom dana i u večernjim satima, nedjelja je jedini dan kad su svi na okupu. Radost nedjeljnog obiteljskog zajedništva započinje zajedničkim nedjeljnim doručkom, zatim nedjeljnom misom te zajedničkim nedjeljnim ručkom. Ističu da im upravo

Nadalje Perići ističu da odgoj svoje djece temelje na tradicionalnim vrednotama te poručuju roditeljima da od tih vrednota ne odustaju tako lako. Kažu da je u odgoju djece i u obiteljskom životu važno graditi sklad i red. Potrebno je da svatko zna što su njegove obveze i važno je biti dosljedan. Na taj se način kod djece razvija osjećaj odgovornosti. Odgovornost je po njihovom mišljenju razlogom što se mnogi mladi ne odluču-



ju za brak, naime, boje se preuzeti odgovornost. Mladima poručuju: „NEBOJTE SE PREUZETI ODGOVORNOST VJERUJTE KRISTU, ON ĆE VAM DATI SNAGU“. Budući da su te večeri, kad smo razgovarali s ovom uzornom i nadasve jednostavnom obitelji svi bila na okupu, dali smo priliku i djeci da nešto kažu.

**Monika:** „Svi me pomalo čudno gledaju kad im kažem da živim u brojnoj obitelji, međutim, ja se u svojoj obitelji osjećam baš ugodno. Raduje me da se mogu angažirati u župi, jer volim pjevati i uistinu uživam u pjevanju. Smatram da bi se još više mladih trebalo uključiti u aktivnosti naše župne zajednice.“

**Filip:** „Lijepo mi je što smo nedjeljom svi na okupu, također mi je lijepo što tata ide redovito na utakmicu kad god igram. Zahvalan sam mami i tati što se toliko brinu i žrtvuju za nas.“

**Ivan:** „Lijepo mi je što obitelj doživljam kao zajednicu i školu poštenja u kojoj se svi međusobno poštujemo i uvažavamo. Upravo zahvaljujući skladu u obitelji stignemo mnogo toga učiniti da se mnogo puta i sami čudimo koliko smo toga uspjeli u jednom danu. Divim se svojim roditeljima i zahvalan sam im što se toliko žrtvuju da nama osiguraju sve što nam je potrebno.“

**Josip:** (škrt na riječima): „Ono što je u našoj obitelji najljepše i najvrjednije, ne može se izreći riječima.“

**Jelena:** U mojoj obitelji mi je najljepše što me roditelji odgajaju, što su dobri prema meni, što imam puno braće i sestara, što mi roditelji omogućuju različite aktivnosti...“

**Katarina:** „Lijepo mi je što me svi vole, što sam uz braću i sestre naučila mnogo pjesama.“



U ovako velikoj obitelji često se događaju slavlja rođendana, prvih pričesti, krizmi, imendana. Mama Ana-Marija uživa pogotovo u takvim prigodama pripremajući različite kreacije prigodnih torti. U takvim prigodama, ali i češće, čuje se pjesma iz ove obitelji koja je istovremeno rezultat talenata, ali i ozračja koje vlada u ovoj obitelji.

Cijela naša župna zajednica može uistinu biti ponosna na ovu obitelj koja svoju vjeru živi i svjedoči konkretnim životom. Neka ih štiti i prati blagoslov i zagovor nazaretske Svete obitelji. ■

Pavo Šimović

# Zajednički hod prema novosti života

RAZGOVOR S DR. TOMISLAVOM MARKIĆEM,  
TAJNIKOM PRIPREMNOG RAZDOBLJA DRUGE SINODE ZAGREBAČKE NADBISKUPIJE

**D**r. Tomislav Markić je svećenik Zagrebačke nadbiskupije. Rođen je 1969. godine u Zagrebu. Teologiju je studirao u Zagrebu i Beču. Za svećenika je zaređen 1995. godine, a ove godine je doktorirao iz pastoralne teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Beču.

Jedno vrijeme je bio tajnik zagrebačkog nadbiskupa mons. Josipa Bozanića. Uz službu tajnika pripremnog razdoblja Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije kardinal Josip Bozanić mu je



povjerio i službu delegata za trajnu formaciju svećenika.

## ***1. Dr. Markiću, za početak nam recite što je zapravo Sinoda?***

Sinoda je najvažnije nadbiskupijsko okupljanje. Crkveno pravo je definira kao skupštinu izabраних svećenika i vjernika partikularne Crkve koji pomažu dijecezanskom biskupu na dobrobit

sve biskupske zajednice (kanon 460 Zakonika kanonskog prava).

Sama riječ „sinoda“ dolazi od grčkog jezika i doslovce znači zajednički put, što vrlo dobro opisuje smisao i cilj Sinode: zajedno tražiti i zajedno ići dogovorenim putem, kojega pak želimo otkriti u svjetlu Božje volje s našom Nadbiskupijom.

## ***2. Kada je bila posljednja Sinoda i koje su odluke, odredbe tada prihvaćene? Kako su se one odrazile na život u našoj mjesnoj Crkvi?***

U našoj Zagrebačkoj nadbiskupiji posljednja je sinoda održana za vrijeme nadbiskupa Antuna Bauera sada već davne 1925. godine. Pripreme za tu Sinodu započele su još 1920. godine. 145 sinodalaca, od kojih su svi bili svećenici, raspravljali su na šest sinodskih sjednica tijekom tri dana o devet tema Sinode: vjeri, crkvenom učiteljstvu, bogoslovju, svetim sakramentima, duhovnicima, svetim mjestima i vremenima, katoličkoj akciji, vremenitim dobrima Crkve i nadarbinama. Na završnoj sjednici Sinode u zagrebačkoj katedrali nadbiskup Bauer je držao zaključni govor, te odobrio, potvrdio i proglasio biskupijske Statute.

Prema ocjeni dr. Stjepana Kožula, odličnog poznavatelje naše crkvene povijesti, ova je Prva sinoda Zagrebačke nadbiskupije bila veliki preokret u

životu Crkve zagrebačke. U vrlo opširnim zaključcima, koji su objavljeni u 390 stranica opsežnoj knjizi, Zagrebačka nadbiskupija utvrdila je svoje vjerovanje i stegu.

Na Sinodi je proveden teritorijalni preustroj arhidakonata i dekanata, utvrđena su prava i dužnosti dekana, župnika i kapelana i svih drugih čimbenika u upravi i pastoralnom radu Nadbiskupije. Odredbe Prve sinode vrijedile su do Drugog vatikanskog sabora i novoga Zakonika kanonskog prava iz 1983. godine, a u nekim stvarima su te odredbe ostale na snazi i danas.

Na nagomilane crkvene i vjersko-moralne probleme zagrebačka je Crkva odgovorila Prvom sinodom Zagrebačke nadbiskupije, ujednačenim radom i programom, odgovorila je uređenjem i izgradnjom sjemeništa, odgojem i organizirnim katoličkim životom mladeži, otklonom od dnevne i stranačke politike, liturgijskim pokretom, bujnom izdavačkom djelatnošću, Katoličkom akcijom, Caritasom, raznim vrstama apostolata i osjetljivošću za socijalna pitanja.

### **3. Zbog kojih razloga je sazvana ova Sinoda? Postoji li nešto čemu se teži, nešto što Nadbiskup očekuje?**

Inače se sinode sazivaju kad to savjetuju okolnosti. Te okolnosti mogu biti različite naravi. „Uputa o biskupijskim sinodama“ nabraja neke: pomanjkanje odgovarajućeg pastorala, potreba primjenjivanja normi ili viših usmjerenja na mjesnoj razini, postojanje u biskupijskom ozračju problema koje treba riješiti, osjećaj potrebe snažnijeg dje-

latnog crkvenog zajedništva, itd. Da se ocijeni prikladnost sazivanja, od osobite su važnosti infomacije dobivene u vrijeme pastoralnih pohoda: one će doista, više od bilo kakvog istraživanja, omogućiti biskupu utvrditi potrebe vjernika i najprikladnije načine da ih zadovolji.

Stoga su i za namjeru održavanja naše Sinode, koju je gospodin Nadbiskup obznanio 10. veljače 2002. godine, sigurno bili značajni kako njegovi pastirski pohodi tako i novi izazovi s kojima se suočava naša mjesna Ckva, osobito imajući u vidu da je posljednja Sinoda održana prije skoro 80 godina.

Svakako se već sada može reći da po ovoj Sinodi naš Nadbiskup želi postići jače jedinstvo pastoralnog rada u našoj Nadbiskupiji.

### **4. Na koji način vjernici laici, posebno mladi, mogu najbolje pridonijeti Sinodi?**

Drago mi je da ste postavili i ovo, možda najvažnije pitanje! Naime, što bude izraženije sudjelovanje, doprinos i zauzimanje svih članova naše Crkve to će biti uspješnija i naša Sinoda. Prvi doprinos svih nas, svakako, treba biti molitva za Sinodu. Gospodin Nadbiskup je posebnu molitvu za Sinodu izrekao tijekom misnog slavlja na Stepinčevo prošle godine, a kako je ta molitva tiskana i na posebnom preklopniku, zgodno ju je moliti i osobno i u župi i u obitelji. Molitva je duša svakog crkvenog pothvata pa tako i naše Sinode.

Međutim, nije molitva sve što možemo učiniti za Sinodu. Od svih nas se traži i drugačiji doprinos. Ponajprije se



tu misli na davanje prijedloga i poticaja o pitanjima i temama kojima bi se Sinoda trebala baviti. Tu mogućnost iskoristili su brojni vjernici laici i svojim doprinosom usmjerili daljnji tijek pripreme Sinode. Sada se od vjernika laika očekuje da zauzeto sudjeluju u raspravama koje će se tijekom 2006. godine održavati kako u župama tako i u drugim zajednicama naše Nadbiskupije. Župnici će si u vođenju tih rasprava odrediti i pomoćnike koji će kao animatori Sinode biti veza između Tajništva Sinode i pojedinih župnih zajednica i dekanata. Oni će voditi zapisnike sa sastanaka na kojima će zainteresirani vjernici moći reći svoje mišljenje o predloženim temama, koje će biti obrađene u posebno pripremljenim radnim listovima.

Ne smijemo zaboraviti da će neki vjernici laici, pa i mladi, biti izabrani i imenovani za članove Sinode. Na takvima leži posebna odgovornost za uspjeh Sinode. Ne smijemo smetnuti s uma niti ono što nas čeka nakon Sinode: sve zaključke i smjernice koje Nadbiskup proglašiti trebat će i provesti u praksu diljem naše Nadbiskupije. Za provedbu Sinode bit će ponovno potreban angažman svih vjernika.

Specifičan način uključivanja laika u Sinodu jeest sudjelovanje u pripremnim radovima Sinode. Već sada postoji skupina volontera Sinode, mahom mladih, što studenata, što već s diplomom, koji pri Tajništvu Sinode pomažu u mnogim pripremnim poslovima. Ako netko od čitatelja dobije „zvanje“ za volontera Sinode, neka se slobodno javi u Tajništvo.

Nadalje, u studijskim skupinama koje su izradivle radne listove za raspravu u zajednicama vjernika nalazilo se ukupno 54 vjernika laika, što čini više od polovicu svih članova skupina. Također, četvero voditelja studijskih skupina su vjernici laici.

Mladi vjernici su posebna ciljna skupina od kojih se tražilo posebno mišljenje o pitanjima i temama buduće Sinode. Stoga je naš Kardinal s predstavnicima mladih iz župa Zagrebačke nadbiskupije održao tri predsinodska susreta na kojima je bilo riječi o načinu uključivanja mladih u Sinodu. Mladi su pokazali veliku zauzetost, a dio sinodske pripreme za mlade održava se već drugu godinu preko ljeta u Domu sv. Martina u Malom Lošinj, gdje su predstavnici župnih zajednica mladih razmišljali o Crkvi i Sinodi te bili pripremljeni za animatore predsinodski rasprava u svojim zajednicama.

Završio je proces izbora i formacije animatora Sinode, koji će pomoći voditi rasprave o sinodskim temama u zajednicama vjernika. Jedan takav seminar bio je za Svetonedjeljski dekanat u vašoj župi sv. Ivana Nepomuka u Stupniku-Lučkom. Kako vidimo, prostora za angažman ima dovoljno, a kako u pripremi Sinode budemo napredovali, bit će ga i još više.

### ***5. U kojoj smo sada fazi? Što nam još predstoji (općenito)?***

Upravo se nalazimo u ključnoj fazi pripreme. U novoj 2006. godini početak će u svim župama i drugim zajednicama naše Nadbiskupije tzv. Predsi-

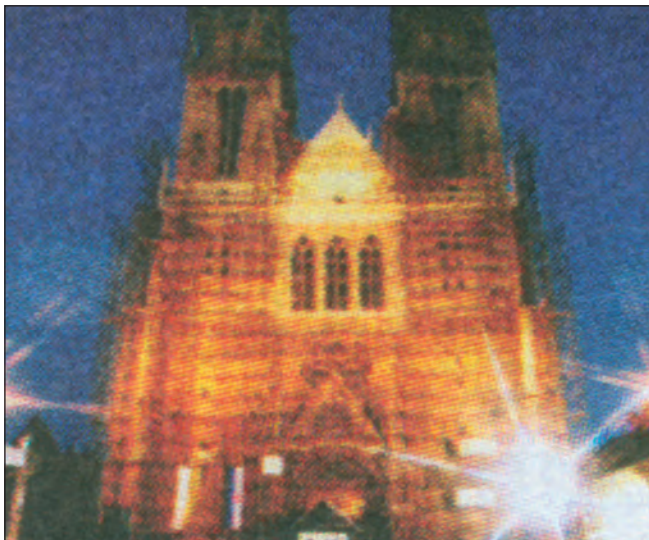
nodske rasprave. Na njima će okupljeni vjernici pod vodstvom svojih svećenika i za to posebno pripremljenih animatora raspravljati o 17 tema koje su se u dosadašnjem tijeku pripreme Sinode pokazale kao važne. To su: navještaj riječi Božje, liturgija, caritas, župa i njezino mjesto i zadaća u Crkvi i društvu, pastoral braka i obitelji, zaređeni službenici, posvećeni život (redovništvo), uloga i mjesto vjeroučitelja i kateheta u životu Zagrebačke Crkve, vjernici laici u Crkvi i svijetu, pastoral mladih, ekumenizam i međureligijski dijalog, socijalni govor Crkve, mediji, odnos Crkve prema kulturi, znanosti i umjetnosti, ustroj nadbiskupijske zajednice, škole i visoka učilišta, te na koncu materijalna dobra Crkve.

Na predsinodskim raspravama želimo čuti mišljenja i prijedloge mnogih: svećenika, redovnika i redovnica, vjeroučitelja, župnih vijećnika, članova zajednica mladih, drugih aktivnih i zainteresiranih vjernika. U župama će se na taj način tijekom 2006. godine moći održati jedna vrsta „male župne sinode“ čiji će rezultat ući u veliku nadbiskupijsku sinodu.

### **6. Koje su aktivnosti/planovi Sinode za tekuću pastoralnu godinu?**

Dijelom sam već odgovorio na ovo pitanje kada se radi o župi, ali valja nadodati da ćemo u Tajništvu Sinode tije-

kom ove pastoralne godine zaprimati i obrađivati zapisnike i izvještaje s pred-



sinodskih rasprava, što će biti velik i važan posao. Svi rezultati predsinodskih rasprava ući će tako u pripreme dokumente same Sinode koja će svoj daljnji rad temeljiti upravo na tome.

### **7. Što bi tajnik pripremnog razdoblja Sinode želio poručiti vjernicima naše župe za Božić?**

Na kraju bih još jednom sve župljane župe sv. Ivana Nepomuka u Stupniku-Lučkom htio potaknuti na zauzetost oko našeg zajedničkog velikog nadbiskupijskog pothvata Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije. Najiskrenije vam zahvaljujem što ste mi dali prostor u vašem župnom listu da predstavim ovo važno djelo naše mjesne Crkve.

**Dr. Markiću, hvala Vam na susretljivosti i ovom razgovoru. ■**

*Razgovarao: Pavo Šimović*

## Otajstvo božićne noći

S toljeća su iščekivala Spasitelja. Narod je za njim čeznuo. Proci su ga naviještali. Pravednici su za njim vapili, a veliki Izaija viče: „Rosite, nebesa, odozgo, i oblaci, daždite Pravednika! Neka se rastvori zemlja da procvjeta spasenje, da proklija izbavljenje!“ (Iz 45, 8).

I onda, kad su sve ljudske nade postale beznadne, u trenutku kad čovjek više nije znao pronaći put do Boga, Bog je pronašao put do čovjeka. Riječ Očeva utjelovila se u krilu Djevice Marije. A „Marija šuti i u šutnji sluša... Njezina je šutnja krilo za Riječ.“ (Ivan Pavao II.). U toj poslušnoj šutnji Sin Božji je postao Sinom čovječjim. Šutnja je i ovdje govor neba, govor hrabrih i mudrih, govor života. „Vječni Otac izgovara samo jednu Riječ, to jest svoga Sina, i uvijek je izgovara u vječnoj šutnji.“ poručuje nam sv. Ivan od Križa. Tu se događa otajstvo božićne noći, otajstvo između Boga i čovjeka.

Sve velike stvari u ekonomiji našega spasenja i u životu svakoga od nas odigravaju se u šutnji, u tišini i sabranosti. To su trenuci kada smo sposobni više čuti i osluhnuti Boga i čovjeka; čuti i razumjeti, radovati se njegovoj Riječi, poput Djevice Marije.

Bog se ušatorio na zemlji. Zaodjenuo se u našu odjeću, u naše čovještvo i postao jedan od nas, siromašno, malo Dijete, naš brat i prijatelj, dar čovječanstvu, tebi, nama. Josip i Djevica

Marija upisali su ga u knjige rođenih na zemlji i u statistike živih.

Kad se rodio, nebo je zasjalo i zapjevalo. Zvijezde su zaigrale od sreće i prosule svoj zlatni sjaj na betlehemski kraj, na štalicu, na pastire i na stada. Svjetlo je veliko obasjalo sav Betlehem. Anđeo je donio pastirima radosnu poruku spasenja, kao i kod Naviještenja.. Rekao im je: „Ne bojte se! Evo javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Krist, Gospodin.“ I evo vam znaka: naći ćete novorođenče povijeno gdje leži u jaslama. I odjednom se anđelu pridruži silna nebeska vojska hvaleći Boga i govoreći:

‘Slava na visinama Bogu,  
a na zemlji mir ljudima,  
miljenicima njegovim!’“

(Lk 2,10-14).

I pastiri su hitro pohitali k štalici, k malom Djetetu, okruženom Majkom Marijom i poočimom sv. Josipom. Poklonili su se Mesiji, Spasitelju i Otkupitelju svega naroda. Susret Boga i čovjeka, otajstvo božićne noći odigralo se na poljanama Betlehema, ali još više u srcima pastira. Bog se objavio svome narodu. Nebo je sišlo na zemlju po Novorođenome. Otvorila se nova stranica ljudske povijesti. Bog je ispunio drevna iščekivanja proroka, stoljetna nadanja izraelskog naroda i starozavjetnih pravednika; došao je da otkupi i spasi svoj narod, kako bi taj narod,



i svi narodi svijeta, postali Božji narod. „Ljubav je postala čovjekom da bi čovjek postao Ljubav.“ (P. Ferri).

Neka i ove godine Božić zaživi u našim dubinama. Neka on zablista na našim licima i u našim očima! Neka se on



Kad ćemo se ove Badnje noći, i ovih božićnih dana, okupljati oko jaslica u našim crkvama, neka se Božje i Marijino Dijete objavi i nama, da možemo i mi biti njegova objava, otajstvo božićne noći; objava svjetla, ljubavi, mira i radosti svima koji nas okružuju, s kojima živimo i radimo. Jer „Svako dijete koje dolazi na svijet ‘objava’ je Boga, dar života, nade i ljubavi.“ (Ivan Pavao II).

dogodi i rodi u svakom našem susretu, u svakoj našoj misli i želji, u svakom našem djedu i baki, u svakom našem ocu i majci, u djevojci i mladiću, u dječaku i djevojčici, u bolesniku i patniku, u onima blizu i u onima daleko. Neka živi svugdje otajstvo božićne noći: Božić! Božić! Bio Vam svima SRETAN i RASPJEVAN, a NOVA 2006. GODINA sva BOŽJA i BLAGOSLOVLJENA! ■

*s. Ilijana Cvetnić*

## Sv. Mihael, anđeo s mačem

**K**ad želimo upoznati nekog sveca, onda redovito najprije posegnemo za njegovim životom.

»Knez kraljevstva perzijskoga protivio mi se dvadeset i jedan dan, ali Mihael, jedan od prvih Knezova, dođe mi



pisom. Budući da sv. Mihael spada među anđele koji su duhovna bića, onda se oslanjamo na Božju objavu i na štovanje anđela u tradiciji Crkve.

Ime Mihael, u hebrejskom 'Mi ka el', što znači: »Tko je kao Bog?« spominje se u Svetom pismu pet puta.

u pomoć« (Dn 10,13). Iz toga teksta slijedi da je Mihael jedan od vrhovnih poglavica, a koji pritiče u pomoć proroku Danielu. U istoj glavi čitamo: »Nema nikoga tko bi se sa mnom protiv njih borio (kneza Perzije i kneza Grčke) osim Mihaela, Kneza vašega, moje po-



tpore i moga okrilja» (Dn 10,21).

»U ono će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji štiti sinove tvog naroda« (Dn 12,1). Iz tog teksta proizlazi da Mihael kao vrhovna glava nebeske vojske brani pobožne Židove, koje progoni kralj Antioh IV. Epifan (175–164).

U Knjizi Otkrivenja osv. Mihaelu čitamo: »Uto se zametnu rat u nebu koji je Mihael sa svojim anđelima morao voditi protiv Zmaja. Zmaj i njegovi anđeli prihvaćaju borbu, ali je ne moguše izdržati. I mjesta za njih više nije bilo u nebu. Bijaše izbačen veliki Zmaj, stara Zmija, koja se zove đavao – sotona, zavodnik cijeloga svijeta – bijaše zbačen na zemlju i bijahu zbačeni s njime njegovi anđeli« (Dn 12,7–9).

Peto mjesto, na kojem se spominje Mihael, jest poslanica sv. Jude Tadeja. Ondje čitamo: »Naprotiv, Mihael arkandeo, kad se u borbi za Mojsijevo tijelo prepirao s đavlom, nije se usudio izreći protiv njega uvredljivu osudu, nego je rekao: 'Neka bi ti Gospodin zapovjedio da ušutiš!'« (9. redak).

Oslanjajući se na svetopisamske tekstove, ikonografija prikazuje sv. Mihaela kao ratnika u oklopu i s mačem u ruci. Crkva pak od najstarijih vremena gaji prema svetom Mihaelu naročito štovanje i duboku pobožnost.

Ona ga u borbi što se vodi protiv sila zla, a i vodit će se do konca vremena, promatra kao svoga moćnog zaštitnika, koji joj je svojom zaštitom trajno prisutan. Velikog arkandela jednako ži-vo štuje istočna i zapadna Crkva.

Razni staleži štiju sv. Mihovila kao svoga zaštitnika, u Italiji je zaštitnik javne sigurnosti, a Pio XII. proglasio ga je zaštitnikom radiologa. Njemačka ga također od davnine slavi kao svoga zaštitnika. Njegova se slika nalazila na bojnim zastavama već god. 955. u glasovitoj bitki protiv Madžara na Leškom polju kod Augsburga, kad je njemački car Oton I. Veliki pobijedio Madžare.

I kod nas je u Hrvatskoj veoma razvijen kult sv. Mihovila. Hrvatska policija ga je uzela za svoga zaštitnika. Podignute su mu u čast mnoge župne i podružne crkve, a i neka mjesta nose njegovo ime. Tako imamo Miholjac, Miholec, Mihovljan (rodna župa našeg bivšeg župnika, vlč. Dragutina Komorčeca).

Možda je i to razlog da je za vrijeme župničke službe preč. Komorčec izgradio kapelu sv. Mihaela u Ježdovcu. Večernje svete mise se slave u kapeli sv. Mihaela u Ježdovcu svake druge nedjelje i svakog četvrtka. Godišnje proštenje, na kojem se okupi cijela naša župna zajednica, slavi se u nedjelju koja je najbliža 29. rujnu, blagdanu svetih arkandela Mihaela, Rafaela i Gabrijela.

Bogoslužje veoma zorno ističe trostruku djelatnost sv. Mihaela u službi Crkve. On je borac, molitelj i pratilac. Kao borac neka nam pomaže u borbi koju svatko od nas mora stalno protiv zla u sebi i oko sebe voditi! Kao molitelj nek nas zagovara i naše molitve poput mirmirisnog kada prinosi Gospodinu, a kao pratilac neka nas prati na našim životnim putevima!■

*Priredio: Pavo Šimović*



# 24 sata u službi čovjeku

## DVD STUPNIK

### OSNUTAK DVD-a STUPNIK

U želji da što bolje upoznamo zajednice i udruge na području naše župe u ovom broju vam, dragi čitatelji, predstavljamo Dobrovoljno vatrogasno društvo Stupnik. Duša i oslonac ovog društva jest gospodin Ivica Klemenčić koji nam je rado pružio temeljne informacije o DVD-u Stupnik.



Društvo je osnovano 2000. godine. Budući da je Općina Stupnik bila jedina općina u Zagrebačkoj županiji koja nije imala vatrogasno društvo, a udaljenost od sjedišta profesionalne vatrogasne postrojbe je velika i ne omogućuje sigurnu i brzu intervenciju, bilo je nužno osnovati DVD Stupnik.

Budući da je gospodin Klemenčić kvalificirana osoba za to područje, sav teret oko porođajnih muka DVD-a

Stupnik pao je na njega. Ali s obzirom da je riječ o čovjeku koji ne bježi od angažmana i kome je stalo do boljitka i napretka naše općine, izbor je pao na pravu osobu.

Krenulo se doslovno od ništice. Budući da je propalo poduzeće „TOP“ iz Kerestinca, dio zastarjele vatrogsne opreme preuzeli su od njih i s time se zapravo krenulo. Kasnije je Općina Stupnik prihvatila zakonsku obvezu da određena proračunska sredstva izdvaja za protupožarnu zaštitu. Istovremeno s prikupljanjem opreme pristupilo se obučavanju dragovoljaca tako da je odmah u početku okupljeno i obučeno 26 dragovoljaca.

### BRIGA ZA PODMLADAK

Pet godina nakon osnivanja može se reći da DVD Stupnik čvrsto stoji na svojim nogama. Ubrzo su shvatili da je ljudski faktor važan za funkcioniranje jednog ovakog društva pa su krenuli i u pomlađivanje Društva imajući u vidu dugoročniju budućnost. Sustavan rad s djecom i mladima pokazao je izvanredne rezultate.

U podmladak Društva uključeno je 50-ak djece i mladih. Raspoređeni su u skupine 6-12 i 12-16 godina. Osim što se mlade priprema za društveno korištan dobrovoljni rad, pokazalo se da je angažman djece i mladih imao znatno širu odgojnu dimenziju. Nerijetko, djeca i mladi u svojim mladenačkim traženjima i stranputicama, ispravno vođeni i usmjereni, pronađu svoj pravi put i okrenu leđa nepriličnom ponašanju. Angažman u Društvu pomaže im u stvaranju radnih navika i odgovornosti.

Mladi članovi društva redovito sudjeluju na lokalnim i županijskim natjecanjima i postižu zapažene rezultate. Tako su mlade skupine DVD-a Stupnik osvojile 12. i 16. mjesto na županijskom natjecanju između 70-ak skupina. Starija skupina je osvojila 8. mjesto.

## ŠURADNJA DVD-a STUPNIK I NAŠE ŽUPE

Osim što su stupnički vatrogasci primarno angažirani za zaštitu od požara, oni žele biti i šire društveno angažirani što je duhu duge tradicije dobrovoljnog vatrogastva u Hrvatskoj. Upravo zbog te činjenice DVD Stupnik ima vrlo uspješnu suradnju s našom župnom zajednicom. Sv. Ivana Nepomuka.

Ta suradnja je započela već 2001. godine kad je tadašnji župnik preč. Dragutin Komorčec rado izišao u susret

želji vatrogasaca da se za njih na spomendan sv. Florijana, zaštitnika vatrogasaca, služi sveta misa u kapeli sv. Benedikta u Donjem Stupniku. U toj kape-



**VATROGASCI – tel. 93**  
DVD Stupnik - tel. 6589-112

### *Kako se trebamo ponašati?*

#### **Budite smireni!**

*Govorite polagano i razgovjetno*

#### **Tko se javlja?**

*Predstavite se imenom, adresom i eventualno telefonskim brojem s kojega zovete*

#### **Što se dogodilo?**

*Opišite što se dogodilo, što gori, tko je povrijeđen ili treba pomoć*

#### **Gdje se dogodilo?**

*Recite ime ulice i kućni broj, posebne podatke - opis mjesta, broj kata, sobe, da li se radi o podrumu, potkrovlju, postoje li posebni prilazi?*

#### **Koliko je osoba povrijeđeno?**

*Dajte podatke o broju povrijeđenih/bolesnih osoba. Pokušajte opisati vrstu i veličinu povreda*

#### **Čekajte na povratna pitanja dežurnog vatrogasca/dispečera!**

*Čekajte da vidite da li osoba koja je na drugoj strani veze ima još pitanja ili dok vam ne kaže da je razgovor završen*

#### **Uputite vatrogasce!**

*Čekajte na dolazak vatrogasaca i hitne službe i uputite ih na mjesto događanja.*



**POZIV U SLUČAJU POŽARA**

li se nalazi i oltar sv. Florijana.

Na opće iznenađenje uz vatrogasce na misi je bio znatan broj starijih osoba,

koje su kasnije posvjedočile da u zaseoci Kovačičko i Stupnički Obrež postoji duga tradicija da se na spomendan sv. Florijana ne loži vatra. Vjerojatno je ta tradicija prisutna još iz turskih vremena kad su ti dijelovi naše župe pretrpjeli velike štete od požara.

Dolaskom novog župnika, vlč. Vjekoslava Pavlovića, suradnja je nastavljena i proširena. Članovi DVD Stupnik rado su se uključili u križni put kroz naselja G. Stupnik i D. Stupnik. Upravo na završetku prošlogodišnjeg križnog puta, kod kapele sv. Benedikta, vlč. Ivica Zlodi blagoslovio je vatrogasno vozilo.

Isto tako su se rado angažirali kao „čuvari Božjeg groba“ na Veliki Petak i Veliku Subotu. Stupnički vatrogasci su sudjelovali i u svečanom mimohodu prigodom smotre folkloru u sklopu devetnice u čast zaštitnika naše župe. Svojom nazočnošću u vatrogasnim odorama uzveličali su i ovogodišnje slavlje 300. godina kapele sv. Benedikta, koje je predvodio papinski nuncij. Nakon svega rečenog možemo se sa sigurnošću nadati da župna zajednica uvijek može računati na DVD Stupnik.

### TREKUTNE AKTIVNOSTI

Što se tiče primarnog zadatka gašenja požara gosp. Klemenčić smješkajući se ističe da bi bio najsretniji da su bez posla. Međutim, bez obzira što pokrivaju relativno malo područje, imaju godišnje 12-15 intervencija. Zadnjih nekoliko godina na našem području bilo je i

nekoliko požara s tragičnim posljedicama. Stoga se velika pažnja poklanja preventivnom djelovanju.

Zapreka u što kvalitetnijem i sustavnijem radu DVD-a Stupnik je nedostatak adekvatnog vatrogasnog spremišta i popratnih prostorija. U tijeku su pripremni radovi za izgradnju vatrogasnog doma koji će omogućiti razvoj dobrovoljnog vatrogastva u općini Stupnik, ali i razvoj ostalih aktivnosti u kojima sudjeluju vatrogasci.

Gosp. Klemenčić ističe da je odabrana vrlo dobra lokacija za budući vatrogasni dom (križanje Domovićeve uluce i ulice Medcestama) te da omogućuje brzu i učinkovitu intervenciju ne samo na području Općine Stupnik, već i na području cijele naše župe jer za vatrogasce nema granica.

Izgradnja novog vatrogasnog doma bit će financirana iz proračunskih sredstava Općine Stupnik koja se izdvajaju za protupožarnu zaštitu, ali budući da će ta sredstva biti neznatna DVD Stupnik će tražiti i sredstva iz dodatnih izvora. Gosp. Ivica Klemenčić vjeruje da će u pomoć priskočiti i brojni gospodarstvenici, ali i pojedinci s područja Stupnika.

Dok svim članovima DVD Stupnik zhvaljujemo na uspješnoj suradnji s našom župnom zajednicom, istovremeno im čestitamo na svim njihovim pothvatima i uspjesima te želimo ostvarenje svih njihovih planova. ■

*Pavo Šimović*



# Marljivi radnik i veliki prijatelj mladih

## OPROŠTAJ OD VLČ. IVICE ZLODIJA, ŽUPNOG VIKARA

**N**akon dvije godine plodnog i požrtvovnog rada, u nedjelju 21. kolovoza oprostio se od naše župne zajednice vlč. Ivica Zlodi koji je dekretom kardinala Josipa Bozanića imenovan župnim vikarom u župi sv. Josipa na zagrebačkoj Trešnjevci.

Na kraju jutarnje mise, koju je predslavio župnik vlč. Vjekoslav Pavlović, riječi zahvale naajprije je izrekao gospodin župnik, a potom se biranim riječima vlč. Ivici zahvalio gosp. Franjo Drobilo u ime molitvene zajednice „Cenakulum“, a gospođa Arsenija Kratofil je predala prigodan dar. Također su članovi molitvene zajednice „Cenakulum“ u domu „Sijač“ nakon mise priredili kratko druženje i domjenak.

Iza poldanje mise koju je također predslavio gospodin župnik, riječi zahvale izrekli su gosp. župnik i predstavnici mješovitog župnog zbora uz prigodan dar.

Večernju misu te nedjelje, poznatiju kao „misa mladih“ predvodio je veliki prijatelj mladih i duša zajednice mladih, sam vlč. Ivica. Ta misa je na poseban način bila prožeta molitvama, sjećanjima i emocijama.

Na kraju mise župnik, vlč. Vjekoslav još se jedanput toplim riječima za-

hvalio vlč. Ivici za sve što je ugradio u našu župnu zajednicu. Nakon župnika riječi zahvale izrekao je vjeroučitelj Pavo Šimović u ime svih suradnika s kojima je vlč. Ivica surađivao. Bio je to cjelovit i emotivan prikaz svega što je vlč. Ivica pokrenuo i činio u prethodne dvije godine. Nakon toga su predstavnici mladih vlč. Ivici predali prigodne darove.

Na kraju je vlč. Ivica zhvalio svima, počev od župnika do svih s kojima je surađivao. Posebno se obratio mladi-



ma moleći ih da i dalje ostanu skupa u življenju svoga mladenaštva i u izgradnji župnog zjedništva.

Nakon svete mise mladi su priredili oproštajno druženje kod gospođe Arsenije Kratofil koje je potrajalo do kasno u noć. ■

*Pavo Šimović*

## Biskup uzveličao proslavu župnog blagdana

I ove godine je naša župna zajednica bogatim duhovno-kulturnim sadržajima proslavila svog zaštitnika sv. Ivana Nepomuka. Njemu u čast bila je organizirana devetnica s raznolikim sadržajima.

Prvi dan devetnice, u subotu 7. svibnja bio je posvećen starijim osobama i umirovljenicima. Svečanu svetu misu predslavio je i propovijedao mons. Franjo Bosnar, rektor samostanske crkve sv. Josipa u Hrvatskom Leskovcu.



Drugoga dana je bio Majčin dan. Svetu misu je predslavio i propovijedao o. Anto Bobaš, dominkanac, a pod misom je pjevao *Colegium pro musica sacra* koji je nakon mise održao i prigodni koncert.

Treći dan je bio posvećen predškolskoj djeci. Misu je predslavio susjedni župnik iz Brezovice vlč. Vlado Cvetnić, a pod misom je pjevao naš župni mješoviti zbor.

U utorak 10. svibnja misu posvećenu krizmanicima i prvopričesnicima predslavio je i propovijedao vlč. Božo Cindori. Nakon mise je bio prigodan program.

Srijeda 11. svibnja bila je posvećena školskoj djeci i roditeljima. Misu je predslavio prof. dr. Alojzije Hobljaj, a za vrijeme mise je pjevao zbor Kriješnice te nam podario i kratki koncert nakon mise.

Šesti dan je bio dan mladih. Misu je predslavio i svjedočki nadahnuto propovijedao prof. dr. Tonči Matulić. On je nakon mise održao tribinu za mlade na temu: *Mladi pred izazovima kršćanskog morala*.

Sedmi dan, u petak 13. svibnja smo molili za duhovna zvanja. Predvoditelj misnog slavlja i propovjednik je bio vlč. Tomica Matanović, vicerektor na bogosloviji u Zagrebu. Za vrijeme mise su pjevali zagrebački bogoslovi, a nakon mise su sestre Klanjateljice Krvi Kristove izvele vrlo zapažen i zanimljiv igrokaz posvećen životu svoje utemeljiteljice.

Subota 14. svibnja je bila posvećena zajedništvu mladih iz našega dekanata i gostima. Svečanu svetu misu predvodio je prof. dr. Željko Tanjić, a pod misom su pjevali članovi našeg zbora mladih *Allegro* i gosti iz Hercegovine, članovi zbora KUD-a Studenčica iz Studenaca kod Ljubuškog. Nakon mise su



članovi naše dramske skupine *Emanuel* izveli poznatu predstavu *Svi me vole samo tata ne*. Dvorana župnog doma *Sijač* nije odavno bila tako ispunjena, a spomenuta predstava i uvjerljiv nastup naših glumaca kod mnogih su izazvali suze. Iza predstave je nastavljeno druženje mladih do kasno u noć.

U nedjelju 15. svibnja, dan uoči sv. Ivana Nepomuka bilo je posebno svečano. U popodnevnim satima u OŠ Lučko je održan kulturni program na kojem je nastupilo šest KUD-ova. Iza vrlo uspješnog i dobro posjećenog programa je bio svečani mimohod od OŠ Lučko do župne crkve predvođeni puhačkim orkestrom *Sijač* i članovima DVD-a Stupnik na kojem su prisustvovali svi sudionici.

Nakon toga je slavljena svečana misa koju je predslavio don Damjan Raguz, župnik i upravitelj svetišta Presvetog Srca Isusova u Studencima. Don Damjanova propovjed je privukla pozornost nazočnih i stekao se dojam da se svaka njegova riječ upija kao što suha zemlja upija kapi kiše. Nakon mise nastavljeno je druženje na prostoru ispred crkve i u župnom dvorištu.

Na sam blagdan sv. Ivana Nepomuka vladalo je uistinu pravo blagdansko raspoloženje. Jutarnju svetu misu predslavio je vlč. Ivica Zlodi, župni vikar. Taj dan je u školi bio nenastavni dan pa su tako školska djeca u velikom broju sudjelovala na svojoj misi. Toga dana ih je školski autobus umjesto u školu dovezao do župne crkve. Svetu misu za djecu i njihove roditelje predslavio vlč. Pavao Kunštek, župnik iz Svetog Martina pod Okićem. Nakon mise djeca su se još zadržala oko crkve uživajući blagodatni proštenja. Poldanju misu je predslavio i propovijedao vlč. Ivan Topolnjak, župnik iz Savskog Gaja.

Na večernjoj misi bilo je također svečano. Koncelabriranu svetu misu predslavio je mons. Josip Mrzljak, pomoćni biskup zagrebački. To je bio istovremeno vrhunac i završetak proslave



zaštitnika naše župe. Stječe se dojam da polako oživljava i dobiva puni smisao proslava župnog blagdana upravo na dan sv. Ivana Nepomuka, što je novost zadnjih nekoliko godina, jer je prije bila praksa da se vanjska proslava župnog blagdana prebacuje na nedjelju. ■

Pavo Šimović



## Sveti Benedikt povezuje Hrvatsku i Europu

### SVEČANO PROSLAVLJENA TRISTOTA OBLJETNICA KAPELE SV. BENEDIKTA U DONJEM STUPNIKU

Ove godine navršilo se tristo godina otkako je na brežuljku u Donjem Stupniku završena izgradnja kapele sa zvonikom koji dominira cijelom okolicom. Kapela je posvećena sv. Benediktu. Naša župna za-

okoliš treba temeljito obnoviti i urediti.

U nedjelju 28. kolovoza ove godine bila je vanjska proslava 300. te obljetnice ispred same kapele. Procesija predvođena puhačkim orkestrom «Sijač», ministrantima, mladima u narodnim nošnjama našega kraja i svećenicima krenula je iz župne crkve sv. Ivana Nepomuka. Po oblačnom vremenu vjermički puk je hrabro koračao moleći krunicu i pjevajući prigodne pjesme. Od Lučkog do Donjeg Stupnika kretala se procesija do oltara ispred kapele sv. Benedikta iskazujući tako čvrstu vjeru i odanost Bogu.

Svetu misu ispred kapele sv. Benedikta predslavio je apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Javier-Francisco Lozano, koji se rado odazvao molbi našega župnika na ovo veliko slavlje. Uz papinskog nuncija, domaće svećenike i susjedne župnike svečanost su uzveličali bivši župnik, preč. Dragutin Komorčec i bivši župni vikar, vlč. Ivica Zlodi.



jednica pripravljala se za tu prigodu trodnevnom duhovnom obnovom. Iako je kapela jednim dijelom već obnovljena (fasada, elektrifikacija), unutrašnjost i

U svojoj propovijedi mons. Lozano je istaknuo povezanost Hrvatske i Europe kroz kršćanske korijene: «Kroz povijest ove kapele sv. Benedikta



prolazimo jedan dio hrvatske kršćanske povijesti u ovom dijelu zemlje»

Iznoseći najvažnije riječi iz života sv. Benedikta koje su postale i moto monaških zajednica «Ora et labora-moli i radi» nuncij je naglasio da je upravo na tim riječima izgrađena civilizacija današnje Europe. «Bila je to kršćanska Europa rođena u sjeni monaškog života i u krilu kulture nadahnute evanđeljem» istaknuo je nuncij. Na kraju je naglasio potrebu jakog i odlučnog svjedočenja kršćanskih vrijednosti.

Slavlje svete mise su uzveličali KUD «Kraluš», Puhački orkestar «Sijač», Dobrovoljno vatrogasno društvo Stupnik, zbor mladih «MI – Tamburica», zbor «Allegro», te mješoviti župni zbor. Svi oni uz Božji narod radosna sr-

ca dali su slavu Trojedinom Bogu, uz molitvu sv. Benediktu da ih i dalje zagovara i štiti.

U ovom slavlju sudjelovali su i predstavnici Vlade RH, Grada Zagreba, Općine Stupnik kao i gradskih četvrti Novog Zagreba.

Slavlje je završeno pjesmom uz prigodnu zahvalu gospodina župnika svima koji su pomogli da proslava 300. te obljetnice izgradnje kapele sv. Benedikta bude dostojno obilježena. Udruga umirovljenika iz Stupnika u suradnji s Općinom Stupnik priredila je ispod šatora na obližnjem prostoru mali domjenak za sve prisutne, a za goste i uzvanike bio je svečani ručak u restoranu NK Lučko. ■

*Milan Desnica*

# Učenici OŠ Lučko prepoznali potrebe siromašnih

## VIJESTI IZ ŽUPNOG CARITASA

**N**akon Ijetne stanke, članovi Župnog Caritasa (ŽC) prionuli su radu svim srcem. Na prvi sastanak u rujnu pozvani su pored članova ŽC i predstavnici mladih: brat i sestra, Marija i Danijel, te vjeroučitelj Pavo, sa željom da se u rad Caritasa uključi što veći broj župljana, naročito mladih.

Marija i Danijel su nas upoznali s udrugom «Stijena», koja u svojem programu, između ostaloga, ima i humanitarni rad. Dogovoreno je da će mladi dobiti zadatak da obiđu samce i starije osobe u župi te ispitati koje vidove pomoći i podrške trebaju te osobe, što su i učinili, te sada ŽC raspolaže traženim podacima.

Vjeroučitelj Pavo je dao niz korisnih prijedloga za akcije u koje bi se mogli uključiti učenici OŠ Lučko i PS Stupnik i Ježdovec te je vrlo brzo prešao s riječi na djela.

U okviru manifestacije Dani kruha 21. listopada vrlo uspješno je provedena akcija prikupljanja namirnica za potrebite. Tom prilikom sakupljeno je:

Brašno	216 kg
Šećer	141 kg
Sol	78 kg
Ulje	74 l
Kukuruzno brašno	15 paketa
Tjestenina eca	125 kg (252 vrećice)
Vegeta, bomboni, začini, dječja hrana, konzerve i dr.	

Dragovoljci ŽC su bili ugodno iznenađeni velikim odazivom učenika i donesenim namirnicama, gdje je sakupljena količina premašila sva očekivanja. Od sakupljenih namirnica dobrovoljci su složili pakete i podijelili onima kojima su najpotrebniji.

Ovim putem članovi ŽC u ime korisnika zahvaljuju se učenicima i organizatorima kao i ravnatelju škole koji je odobrio ovakav vid proslave Dana kruha. Vjeroučitelj Pavo najavio je još ovakvih akcija.

U našoj župi uočili smo tri grupe korisnika pomoći:

1. Privremeni korisnici-oni kojima je zbog neke nenadane situacije potrebna pomoći
2. Sezonski korisnici-zbog minimalnih primanja povremeno trebaju pomoći (npr. za nabavu drva i sl.)
3. Stalni korisnici-starije osobe, samci i osobe s invaliditetom.

U izradi je tzv. socijalna karta korisnika, te stoga molimo župljane da nam pomognu da obuhvatimo sve one koji su potrebiti, a neugodno im se obratiti ŽC-u.

Zahvaljujemo na svakom Vašem daru bilo u materijalnom ili navčanom obliku. Od prikupljenih novaca kupili smo za dvije obitelji drva za ogrjev.

Svim korisnicima i darovateljima sretan i veseo Božić i uspješnu i blagoslovljenu Novu godinu žele članovi ŽC! ■

*Andjelka Burić, voditeljicu ŽC-a*



## Kruh svoj s gladnim dijeli!

**D**an kruha - kao i svaki blagdan i ovaj ima svoje značenje. Dani kruha su dani kojima izražavamo zahvalnosti za plodove zemlje te se obilježavaju svake godine tijekom listopada na razini vrtića, osnovnih i srednjih škola, učeničkih domova...

U nedjelju, 23. listopada smo, u prepunoj župnoj crkvi, svečanom misom zahvalili Bogu za plodove prirode. Ovo slavlje su svojim sudjelovanjem uzveličali najmlađi članovi KUD-a *Kraluš*. U bijelim svečanim haljinicama prinosili su k oltaru košarice s kruhom, vi-



Kako i sve škole tako je i naša škola proslavila Dan kruha u petak, 21. listopada 2005.godine. Ove godine promijenili smo običaj te su učenici umjesto donošenja kruha, donijeli razne namirnice, kao što su: brašno, ulje, šećer, riža i sve ostalo što se koristi za prehranu i što označava blagdan. Time smo pomogli našim župljanima kojima je pomoć potrebna. Vjeroučitelji naše škole su te namirnice preuzeli te ih predali djelatnicima Župnog caritasa.

nom, plodovima jeseni, uz to još brojne darove, te namirnicama za siromašne. Prigodnim pjesmama i nježnim glasovima na misi je kao i svake nedjelje pjevao dječji zbor *Krijesnice*.

Sve što se u tom tjednu i te nedjelje prikupilo za Caritas bit će podijeljeno župljanima kojima je to potrebno.

**HVALA SVIMA KOJI SU SUDJELOVALI U DARIVANJU! ■**

*Iva Pipić i Ana Jerat*

# Sveti Mihael nas zove da se obratimo

## PROSLAVA BLAGDANA SV. MIHAELA U JEŽDOVCU

**V**eć tradicionalno proslava blagdana sv. Mihaela u našoj župi odvija se zadnje nedjelje u mjesecu rujnu u kapelici u Ježdovcu. Ove godine bilo je to 25. rujna. Kao i svake godine prvi su pred kapelicu došli licitari koji su svojim «srčekima» počeli ukrašavati svoje «štandove».

Vjernički puk punio je kapelicu koja je ubrzo postala pretijesna za sve koji su se željeli pomoliti velikom nebeskom vojskovođi anđela i staviti se pod njegovu zaštitu. U suncem okupanom danu vjernici su ispunili dvorište ispred škole u Ježdovcu gdje se slavila sveta misa.

Predslavitelj misnog slavlja bio je otac Viktor Grbeša, karmelićanin, vojni kapelan, a suslavili su gospodin župnik Vjekoslav Pavlović, župni pomoćnik vlč. Mijo Matošević, te župnik iz susjedne župe Kerestinec, vlč. Tomislav Petranović.

Propovjednik je naglasio potrebu uranjanja u duboko otajstvo duhovne stvarnosti kojoj i mi pripadamo. «Sam Bog želi i traži od nas da produbimo prijateljstvo i suradnju s nebeskim duhom kojega nam šalje za pomoć i zaštitu. Sveti Mihael nas poziva da se obratimo i ne propadnemo. U Stvarnosti života čovjek kao da mora upoznati tamu da bi cijenio svjetlost. Đavao, Sotona, zavednik svega svijeta trajni tužitelj i mr-

zitelj čovjeka nastavlja svoj krvavi pohod otimanja duša. Danas to čini i preko medija (nemoral, nepravda, hladnoća srca, mrak raskoši). Uvijek ostaje stara zabluda: «Biti kao Bog». Bog nam šalje pomoć anđela koje treba upoznati, slušati i ljubiti.

Narav ljudske borbe i življenja je prvenstveno duhovna, a ostvaruje se kroz materijalno tijelo. Prionimo oružju: poniznosti, zajedništvu, dobrim djelima, trajnoj molitvi i anđeo mira i pobjede sv. Mihael bit će s nama, kao i drugi anđeli kojima je jedina zadaća i cilj djelovanja sve privedi Bogu» završio je propovjednik.

Tijekom sv. mise pjevali su članovi zbora pod ravnanjem Milana Desnice, a za orguljama je svirala gospođa Vesna Mužina.

Kako je vrijeme bilo sunčano nakon misnog slavlja, narod se zadržao oko kapelice i uz «štandove» uz ugodan razgovor, a mnogi su otišli u kapelicu zahvaliti sv. Mihaelu. Prostor ispred kapelice i oko oltara bio je veoma lijepo okićen cvjetnim aranžmanima koje su darovale Monika i Ivana Studen iz Ježdovca.

Razišli smo se sa željom da se sretnemo na proslavi sv. Mihaela arkanđela i sljedeće godine. ■

*Milan Desnica*

## Služedi domovini slave Boga

### MJEŠTANI JEŽDOVCA NA PROSLAVI U VOJNOJ KAPELANIJI

**N**a blagdan sv. Petra i Pavla, 29. lipnja 2005. godine članovi naše župe, mještani Ježdovca nazočili su proslavi u vojnoj kapelaniji, vojne baze u Velikoj Gorici, koja je slavila svoje zaštitnike. Toj vojnoj kapelaniji pripada i Zrakoplovna baza u Ježdovcu.

Još od prvog slavljenja svete mise u napuštenoj vojarni u Ježdovcu, za Miholje 1991. godine uspostavljena je suradnja Hrvatske vojske i naše župne zajednice. Od tada ročnici i djelatnici vojske sudjeluju u vjerskom životu naše župe.

Posebno to dolazi do izražaja otkako je za vojnog kapelana imenovan o. Viktor Grbeša, karmelićanin, koji svake zadnje srijede u mjesecu slavi sv. misu za članove vojarne u Ježdovcu. Na tim misama sudjeluje i puk, a posebno pjevači koji svojim pjevanjem nastoje uzveličati misno slavlje. Otac Viktor uvijek prije svete mise ispovijeda, a posebno za blagdane kada je to dragocjeno za starije osobe koje ne mogu ići u župsku crkvu.

Misno slavlje u Velikoj Gorici predslavio je vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac, a suslavili su otac Jakov Mamić, provincijal karmelićana i vojni kapelani. Gospodin biskup je u svojoj propovijedi posebno naglasio ulogu

vjere u životu svakog čovjeka.

«Ideologije koje niječu Boga ne mogu poništiti vrijednosti koje je utemeljio Krist. Istina, domoljublje i čovjekoljublje, pravda, poštenje i ljubav temeljne su vrijednosti koje nikada ne prestaju, niti ih mogu obezvrijediti bilo kakve ideologije» istaknuo je biskup.

Obraćajući se nazočnima o. Jakov Mamić istaknuo je da je povijest hrvatskog naroda povijest crkve. «Vaša djeca imaju pravo znati kakva je bila povijest naroda, povijest crkve».

Govoreći o djelatnicima u vojsci rekao je: «Vaši djelatnici su ljudi koji imaju dušu, pamet i odgovornost za opstanak i prosperitet zemlje». Obraćajući se vojnom ordinariju o. Mamić je istaknuo: «Vaša biskupija je jedna od vrsnih biskupija. Imate bogobožan, moralan i čovjekoljubiv kler.»

Pjevanje tijekom sv. mise predvodili su članovi klape «Sv. Juraj» koja djeluje u sastavu Hrvatske ratne mornarice. Nakon misnog slavlja ista klapa je održala koncert koji je veoma srdajčno primljen kod Božjeg naroda. Poslije sv. mise nastavilo se druženje uz domjenak, a ugodnom ozračju doprinijela je pjesma iz razdraganih srca svih nazočnih. ■

*Milan Desnica*



## Rimski dnevnik

### PUTOSITNICE S HODOČAŠĆA MLADIH U RIM (24. – 29. SRPNJA 2005)

#### 24.-25. srpnja – 06:30 sati

Tko bi rekao da će ovaj put, na kojem smo sada, doći tako brzo. Prije nekih 10-tak mjeseci samo smo pričali o tome što sve slijedi i kako je Rim daleko. No, sada smo tu i sve je prošlo tako brzo. Mnogo je toga prošlo. Neki su u cijeloj organizaciji bili više, neki manje, ali bitno je da je ovaj put i jednim dijelom dio naših ruku. Tako smo radili i prodavali čestitke, prodavali kolače, čistili i kosili travu, prodavali maslinove grančice i radili predstave.

I eto dana 24.07. tj. jučer. Krenuli smo na put prema Italiji u Rim, na hodočašće koje će u našim srcima potaknuti novu jaču vatru, a jedna od njenih imena je zajedništvo.

Trenutno smo prošli Bolognu i putujemo prema Firenzi. Noćas smo krenu-

li oko 22 h nakon zajedničkog okupljanja ispred župne crkve i mise. Tokom noći smo se još malo privikavali na putovanje, pa su se čak i orile note iz naših grla spremnih na pjesmu.

Makar spavanje u busu i nije baš najudobnije, spremni smo sve prebroditi. Meni osobno ova noć je mnogo značila. Shvatila sam neke stvari i nakon prvotnog uzbuđenja spremna sam kao i moji suputnici primiti cilj ovog puta: blagoslov i milosrđe.

#### 25. srpnja – 12:00 sati

Krenusmo iz Firenze prema Assizu. U biti shvatili smo da nas se na kraju Firenza nije previše dojmila. Popili smo skupu kavu, nahodali smo se uz rijeku Arno koja je daleko zagađenija od svih naših rijeka. Dočekala nas je prekrasna katedrala i toranj koja je posebna svojom vanjštinom, ali iznutra je djelovala pomalo hladno. To je u biti sklop tako dvaju čudnih tehnika gradnje.

U Firenzi se nalaze grobovi mnogih poznatih osoba poput Miachiavellia, Michelangela, Rafaela, Verdia i dr., možda zato i privlači mnoge turiste. Sve u svemu, osim poznatih građevina i mnoštva butika poznatih marki sa svojim basnoslovnim cijenama nema (bar mi nismo uočili) ništa interesantno. kava je po-



pijena tek nakon beznadnog traženja po uskim uličicama po kojima bi se i svaki drugi Talijan teško snašao.

Uostalom, moramo naučiti cijeni- ti ono što Hrvatska ima, naše prekrasne rijeke, čistu vodu, neprekidno grimizno zeleno more, naše beskrajne šume, livade, gradske parkove, naselja i ulice te šetnje uz sve već navedeno. Imali smo i ponekih neugodnih iskustava, ali to ćemo zaboraviti i pamtititi ono lijepo te biti spremni na nove pobjede.

### 25. srpnja - 17:30 sati

Posjetili smo i Assiz, mjesto u kojem je Franjo Asiški radio i umro, u kojem je pokopan i gdje su sačuvane njegove relikvije. Doživjeli smo nešto drugačije, uzbudljivije, nešto posve osobno, a znam da je bilo duboko, neopisivo. U meni je gorjela proždrljiva ljubav, i suze su krasile moje lice.

Prekrasan mali gradić. Toliko sličan, a toliko različit od ostalih. Svatko je u njemu, ako je ozbiljno shvatio sve, pronašao još jedan mali dio sebe.

Ne znam kako to opisati, ali moja prijateljica i ja počinile smo još jednu pogrešku koja me jako pogodila i sad dok ovo pišem, muči me to jer mi savjest nije čista zbog toga. Nadam se da je oprošteno od strane naših suputnika i vođa puta. Nastavljamo prema Rimu polagano. Umorni i u nadi da će sutra biti novi uzbudljivi dan.

### 26. srpnja - oko 02:00 sata

Što kazati ovo je bio u mnogo čemu uzbudljiv dan. Nakon dugog puta



stigosmo do Doma bl. Ivana Merza iliti Domus Croata. Sve se događalo tako brzo – smještaj, večera, pomaganje u kuhinji, nakon toga kupanac, a i par parti- ja karata.

Eto, ležim u krevetu i oči se skl- paju, ali ne mogu zaspati od svih do- gađaja, od misli koje vrludaju glavom. Sutra je novi dan. Sada laka noć. Bože, hvala ti na ovom danu.

### 26. srpnja – kasno navečer

Jutro je počelo rano, već negdje oko 7:00 sati, a kako smo cijeli dan bi- li na nogama, ne stigoh pisati prije. Sa- da je tišina. Zaključana su vrata od zgra- da (smješteni smo u 3 odvojene zgrade- pa ne možemo jedni drugima). Ispalo je da smo mi cure dobili „Vilu“-staru gra- đevinu koja me podjeća na dalmatinske kuće.

Danas smo prvo posjetili katakom- be Sv. Calista u predgrađu Rima, tj. gro- bove prvih kršćana. Zatim smo krenu- li u posjet Bazilici Sv. Petra izvan zidi- na gdje su naslikani svi pape od poče-

tka. Posjetili smo zatim Lateransku baziliku. Ta bazilika naziva se i katedralom Rima, i tu rimski biskup koji je ujedno i Papa preuzima svoju dužnost. Tu je i Konstantinov kip. U blizini Lateranske bazilike nalaze se „Svete stube“, stube kojim je hodao Isus prema Pilatovom sudu i koje su prenijete u Rim iz Jeruzalema.

Nakon toga smo posjetili i još dvije velike bazilike, Santa Maria Maggiore gdje smo pjevali naše hrvatske pjesme i Svetog Petra u okovima gdje se nalazi i poznati Michelangeov kip Mojsije. Posjetili smo i crkvu Santa Croce (Sv. Križa) gdje je pokopana i naša Kraljica Jelena. Obišli smo i 2 crkve Sv. Ignata. U jednoj se nalazi i nadgrobna ploča Bartola Kašića i posvećena je Sv. Alojziju



Gonzagi, – poznatom zaštitniku mladeži. Po uzoru na tu crkvu u Dubrovniku je izgrađena ista takva samo manja.

Ne smijemo zaboraviti ni Coloseum, ni slavne obeliske, ali i nešto što je

u mnogo čemu ojačalo našu vjeru. To je tamnica Sv. Petra. Vidjeli smo i poznati simbol Rima – vučicu i Romula i Rema. Sada umorna pišem i mislim jesam od tih svih stvari koje smo posjetili nešto i zaboravila. Ako jesam nemojte zamjeriti jer glava je puna podataka, a oči slika koje se izmijenjuju.

### 27. srpnja

Nakon brzog doručka i brzo ispijene kave jutros bio je red da posjetimo Vatikan. Poseban osjećaj, feeling. Šteta što Pape nema u Vatikanu. Stajali smo na Trgu Sv. Petra kao mali djelić gomile, ali golemim žarom u srcu.

Prvo smo posjetili grobove papa i jako smo se kratko uspjeli zadržati kraj groba pape našega doba, „Velikog pape“ Ivana Pavla II. Ulazeći u baziliku osupnula nas je masa ljudi, ali i ljepota veličine, Tu se nalazi i najvažniji kip Marije – La Pietà. Obišli smo sve poznate skulpture i kapelice; no kao da nije bilo dovoljno vremena.

Netko od nas posjetio je kupolu s koje se prostire imponantni vidik na cijeli Rim, a neki od nas uputili su se u Vatikanske muzeje.

Ne mogu opisati riječima tu divotu slika svih dvorana. Vatikanski muzeji su “talijanski Louvre”, možda čak i više. Sikstinska kapela nas je očarala pored svega ostalog najviše.



Rim stvarno ima prekrasna djela od kojih ne mogu nšta izdvojiti. Sve odiše nečim značajnim, veličanstvenim. Nakon svega slijedio je obilazak samog grada, rimskih trgova i parkova, poznate fontane Di Trevi, Španjolskog trga, Panteona i svih ostalih znamenitosti. Nažalost, nismo uspjeli ući u crkvu Sv. Jeronima budući da naše hrvatske braće, nažalost, nije bilo...

Tako brzo je došlo veče da nismo ni uspjeli primjetiti što smo sve obišli, a obišli smo mnogo.

Navečer se vratismo u Domus Croata na večeru i misu u kapeli Bl. Ivana Merza.

## 28. srpnja

Nakon malo odmora oko 1:00 sat u noći krenusmo na put prema Padovi i Samostanu Sv. Leopolda Mandića i Bazilici Sv. Ante Padovanskog. Iako smo neki već i vidjeli Padovu, ponovno nas se dojmila i zadivila nas svojom jednostavnošću, ali otvorenošću. Drugačiji je to dio Italije, vidi se pogotovo po ljudima koji su nekako smireniji.

Ponovno smo doživjeli veliku radost, ali i sjaj u očima. Padova je grad za sebe koji oduševljava svakog putnika namjernika, a pogotovo vjernike...

## 29. srpnja

U Padovi smo proveli cijeli dan, a prije povratka svratili smo u poznati tr-



govački centar. Negdje oko 18:00 sati krenuli smo prema našoj dragoj Hrvatskoj. Poslije ponoći stigismo u Zagreb. Istovremeno na putu kući završih poznatu knjigu Hodočašće-P.C.- a i to mi je još više pomoglo da sredim neke stvari u glavi te da se zamislim i ustanovim kako je svijet lijep, a život dar je s neba.

## 30. srpnja

Sada dok ovo pišem, još uvijek sam pod dojmom svega i kao i moji dragi prijatelji i suputici tek kada to sve splasne, moći ćemo procijeniti kolika je Veličina onog što smo dobili, ono što smo posjetili i ono što smo primili ovim putem-ovim hodočašćem.

Dobili smo prekrasan dar koji će svima ostati u srcima i potaknuti nas da barem malo produbimo svoju vjeru jer ovo je bilo pravo Hodočašće...Hodočašće srca...Hodočašće duša...■

*Tihana Krajačić*

## Razborito kroz životne želje i traganja

**N**a jednoj od naših posljednjih tribina, tema je bila razboritost. Vjerujem da svatko u sebi uvijek ima barem trunčicu razboritosti. Ona je ponekad velika, a ponekad nas slabosti sputavaju da učinimo ono što bi trebali činiti, ponašati se razborito. No, možda nas osjećaji potiču da posotupamo totalno u neskladu s našim razumom, kako nam inače nalaže razboritost i onaj tihi glas koji ječi u nama, koji nas upućuje, a to je naša savjest.



U svakome od nas ponekad se bore dobro i zlo, i nije nenormalno griješiti i padati. Bitno je kada se dižemo, okrećemo li se za prošlim stvarima ili okrećemo novu stranicu života, sa željom da učinimo nešto novo, drugačije, dobro.

Mnogo sam puta hodala s Bogom, i sada hodam; pronašla sam mir u Njegovoj luci. Kada razboritost ponekad nije bila dovoljno jaka da me smiri, On je bio tu. Bio je moj žal i moja ptica pjevičica koja me budi iz mraka, iz snova jer ne treba sanjati život, nego ga živjeti.

Svatko od nas ima ocean želja koje se tek trebaju ispuniti, neke su se možda već i ispunile, samo mi ne možemo otkriti odgovor koji je možda pred našim licima. Tada trebamo pronaći skriveni trag Njega, koji nam priznaje i potvrđuje da mi jesmo Njegova djeca i neće dozvoliti da potonemo u mračne vode neotkrivenih oceana. On dobro zna koliko mi možemo podnijeti, i kolika naša patnja i snaga mora biti, baš tada u tom trenutku.

Kao što već rekoh, nije poanta cijelog našeg života da živimo bez muke, da sve ide glatko. Mi moramo nositi svoj križ boli, koji nije predug, ni prekratak, upravo je onakav kakav treba biti. Cijeli naš život, cijelo naše postojanje, naša budućnost odavna je skrojena u Njegovim očima.

Svi naši putevi su tu, ali ih trebamo birati i graditi sebe komadićima mozaika koji znače grad osjećaja i mostove do željenih „Visina“. Trebamo slušati savjest, i nositi se usprkos vjetru, oluji svakodnevice, trebamo svi u sebi pronaći ono pravo našu, bit postojanja i razvijati talente od neba, pružati grane naših stabala, nositi se sa svojom slobodom, radati nove pobjede nad tamom, a u tom svemu pomoći će nam razboritost jer ona je jedna od karti, zemljovida naših života..■

*Tihana Krajačić*

# Još jedno zrno „zasijano u brazdu“

## OSNOVANA ZAJEDNICA MLADIH „ZRNO NADE“

Zajednica mladih „Zrno nade“ osnovana je na poticaj mladih iz župe Sv. Ivana Nepomuka. Počeli su se okupljati i ubrzo je nastala mala jezgra mladih članova koji su odlučili posvetiti svoje vrijeme i trud razvoju nove zajednice.

Okupljanje mladih je započelo prije 2 godine na poticaj kapelana, vlč. Ivica Zlodija. Svakoga četvrtka su održavana predavanja na kojima su se predavale teme iz svakodnevnog i kršćanskog života. U sklopu predavanja na kraju godine odlazilo se na hodočašće. Nakon 2 godine kapelan je premješten u drugu župu i mladi su osjetili potrebu da nastave što je kapelan započeo.

Ubrzo su se okupili prvi članovi i osnivanje zajednice je započelo. Zajednica „Zrno nade“ utemeljena je na kršćanskim vrednotama. Njezin glavni zadatak će uvijek biti mladi, ali također će biti aktivna i u drugim područjima vezanima za duhovni razvitak i zbližavanje te pomaganje bližnjima kojima je to najpotrebnije.

Upravo zbog toga ustroj Zajednice se temelji na ravnopravnosti svih članova. Niti jedan član nije u povlaštenom položaju. Razlike koje postoje među članovima su samo dužnosti. Dužnosti su podijeljene među članovima po potrebi i svi ih trebaju izvršava-

ti. Sve odluke vezane za rad zajednice donosi Skupština dok Izvršno vijeće provodi te odluke te se brine o pravilnom radu i podijeli dužnosti među članovima.

Svi su dobrodošli priključiti se zajednici. Svatko može postati njezin član ako sljedi kršćanske vrednote. Članom se postaje kada osoba prođe vrijeme pripreme od 3 mjeseca. Za to vrijeme budući član mora obavljati dužnosti koje su mu dodijeljene. Dužnosti se neće razlikovati od dužnosti članova. Njegovo jedino ograničenje je sudjelovanje u važnim odlukama koje se odnose na upravljanje zajednice. Ima pravo sudjelovati u svim ostalim odlukama.

Zajednica mladih „Zrno nade“ kao zajednica je poput bratstva ili sestinstva. U njemu svi zajedno rade kako bi jedni drugima pomogli. Jedni za druge se žrtvuju kako bi mogli uspjeti širiti dobrotu među ljudima. Pokušat ćemo djelovati na druge da ih potaknemo da još više sudjeluju u radu župe te da ih potaknemo na razmišljanja o osobnom životu svakoga pojedinačno. „Zrno nade“ trenutno je u postupku registracije te se nadamo da ćemo uskoro dobiti i pravnu osobnost kako bi mogli funkcionirati u pravom smislu riječi i djelovati u svrhu istaknutih ciljeva. ■

Ivan Baić



## U potrazi za svjetlom - svjetlom spasenja

### 5. HODOČAŠĆE MLADIH NA MARIJU BISTRICU ( 09. – 11. rujna 2005. )

**M**arija Bistrica 2005. – ovo je moje osobno iskustvo, ali i iskustvo stotine mladih kršćana, ali ne i samo mladih već svih nas koji su sudjelovali na putu svjetla, na procesiji koja je nosila duh svih prisutnih, na još jednoj prekrasnoj gozbi na kojoj smo slavili Njega.

To je bila moja prva Marija Bistrica, ali svakako neće biti posljednja. Ono što sam doživjela, potaknulo me da još više produbim svoju vjeru, da se radujem svjetlu i slušam mir koji mi pruža Njegova blizina.

U ta dva dana ni napor koji smo svi osjećali, umor, ni žuljevi naših nogu, ni oči koje se su se sklupale, ni kiša koja je nemilosrdno padala, nisu nas spriječili da nastavimo slušati riječi koje nam je On govorio.

Iako su neki od animatora već bili tamo, put mojih prijatelja iz župe i mene počeo je u kišno prijeteće jutro kao da su pred nas bile stavljene nepremostive prepreke, ipak nismo odustali. Uputili smo se radosna srca ka svom cilju - hodočašću našoj Majci, Majci Hrvata.

I zato je sunce bilo jače, duša je bila snažnija, srce je bilo veselije jer smo svi bili radosni, spokojni upravo zbog toga što smo se osjećali braćom i sestrama, jednakima.

Budući da je cijeli susret bio vrlo dobro organiziran, te smo uvijek imali neka događanja, osjećali smo se potpuno. Nakon dolaska i smještaja, slijedila je prekrasna misa u crkvi, potom društvene aktivnosti i kateheza i na kraju dana križni put s procesijom.



Kada je svatko od nas uzeo svijeću u ruku, ta svjetla su se spojila u rijeku svjetla, u rijeku ljudi koji osjećaju isto zajedništvo, koji osjećaju sreću, tugu i svijest o Isusovoj mucij, rijeku ljudi koji bi htjeli bar malo preuzeti na sebe taj križ, križ koji nas je spasio, od dubokog mraka i tame. Bilo je prekrasno slijediti druge, svoje bližnje u tom zajedništvu i osjećati se posebno, jer smo dio svega toga.

Nakon puta svjetla slijedilo je bdijenje u župnoj crkvi. To je također bio po-

seban doživljaj. Osjećala sam se kao da u biti nisam bila tamo. I nisam osjećala bol od klečanja, već samo neobjašnjivi dodir i nešto poput nevidljivog zagrljaja. To su bili trenuci kada smo se svi osjećali posebno sigurno i istinski potpuno.

Drugo jutro je također sunčano. Dijelili smo ponovno ljepotu Euharistije zajedno sa tisućama ljudi koji su toga dana pohodili najveće Marijansko svetište. Svi ti ljudi bili su tu jer su željeli osjetiti ono sve što sam i ja osjećala. Kardinal Bozanić i svi svećenici unijeli su nam u život još neke smjernice i pokazali još neke putokaze koje bi trebalo slijediti kako bismo dosegli ono

najveće svjetlo, Svjetlo spasa, svjetlo za koje se trebamo izboriti - vječan život.

Brzo je prošlo vrijeme i morali smo se vratiti našim kućama, ali svatko od nas ponio je sa sobom dio tog Svetišta, dio trajne nade i pouzdanja, dio Njega.

Želim da ovo hodočašće bude tek prva domina u kuli koja se ne ruši, nego neprestano gradi, neka ovo naše zajedništvo postane samo izvor iz kojeg će poteći velika rijeka. Neka ove moje riječi potaknu Vas da doživite čuda, čuda u svom osobnom životu i da vi unesete čuda u život svoga bližnjega. ■

*Tihana Krajačić*

## Mladi i bivši kapelan se nisu zaboravili

Zbor mladih «Allegro» s pridruženim članovima zajednice mladih «Zrno nade» pod vodstvom župnika, vlč. Vjekoslava, orguljašice Eve Bilić i dirigentice Marijane Ilić posjetio je 16. listopada župu Završje. Domaćin nam je bio vlč. Božo Belinić koji je župnik u Završju, a u našoj je župi tri godine bio kapelan.

Završje se nalazi u blizini Karlovca. Crkva je posvećena Uzvišenju sv. Križa, a nalazi se na brežuljku, u zaista idiličnom krajoliku.

Nakon sat i pol vožnje i sitnih problema pri usponu na već spomenuti brijeg - stigli smo. Svetu misu predvodio je naš župnik, vlč. Vjekoslav Pavlović, a mi smo pjevali. Nakon mise otpjeva-

li smo još nekoliko duhovnih šansona i zadržali se u kratkom druženju sa župljanima koji su nam priredili toplu dobrodošlicu, te nas počastili kolačima.

Poslijepodne smo proveli u ugodnom druženju u Pastoralnom centru sv. Vinka Paulskog u Novigradu na Dobri. Tamo smo ručali i sakupili snage za drugi dio dana. Kao što samo ime mjesta kaže, ono se nalazi kraj rijeke Dobre. U neposrednoj blizini nalazi se i stari grad Novigrad, kameni most iz 18. st., te još nekoliko kulturno povijesnih spomenika. Sve to imali smo priliku obići biciklima ili pješice, a predvečer, umorni i puni dojmova, krenuli smo prema Zagrebu. ■

*Jana Kaić*

## “Dodosmo mu se pokloniti”

**SVJETSKI DAN MLADIH, KOELN 2005.**

**N**akon Toronta, Rima i mnogih drugih gradova prije njih, uslijedio je i Svjetski dan mladih u Koelnu, u Njemačkoj. Sam susret je za većinu hrvatskih grupa bio podijeljen u dva dijela: prvi dio odvijao se u Muenchenskoj nadbiskupiji pod nazivom «Dani susreta» kao priprema dok se sam središnji susret u Koelnu odvijao se pod temom «Dodosmo mu se pokloniti», a inspiriran je dugim putom sveta Tri kralja vođenih zvijezdom do Betlehema, kako bi se poklonili djetetu Isusu. U susret u Koelnu, osim glavnog susreta s papom na Marienfeldu, bile uključene i mnoge druge aktivnosti i programi po cijelom Koelnu i okolnim gradovima.

Sam pripremni susret u Bavarskoj imao je dva važna dijela, zajednička svim grupama koje su sudjelovale. Prvi od njih bio je susret u Muenchenu gdje su za taj dan po cijelom gradu bili postavljeni kulturni i duhovni sadržaji za mlade.

U slobodno vrijeme boravka u Muenchenu bile pripremljene mnoge radionice na razne teme, bilo razgovorne, molitvene, likovne ili glazbene. Neki su odlučili posjetiti neke od Muenchenskih znamenitosti, dok su u središnjem dijelu grada na nekoliko mjesta postavljene pozornice na kojima su nastupale razne vjerske glazbene i ritmičke skupine tako da je za kratko vrijeme cijeli grad postao veliki koncertni prostor.

Na jednoj od središnjih pozornica nastupila je i hrvatska grupa *Fides* koja je oduševila sve prisutne, i po mišljenju mladih s kojima smo dolazili u kontakt, na-

dmašila sve ostale izvođače. Do 17 sati svi programi su se stišali i svi su prisustvovali misi koju je predvodio muenchenski nadbiskup, kardinal Friedrich Wetter. Ovom misom smo mi zaključili svoj posjet Muenchenu.

Nakon Dana susreta, uputili smo se na središnji susret u Koeln. Tamo smo bili smješteni u jednoj školi u Leverkusenu zajedno s većinom hrvatskih skupina, s volonterima i s par stranih skupina. Sadržaje koji bili pripremljeni za sam Koeln teško je nabrojati jer ih je bilo zaista puno.

S obzirom da su svi Hrvati bili smješteni u Leverkusenu, imali smo svoj zasebni program na kojem su nam se pridružili i kardinal Bozanić i nadbiskupi Prenda i Barišić. Imali smo zajedničke kateheze, mise i križni put u okolici škole u kojoj smo smješteni.

Tijekom cijelog boravka u Koelnu imali smo nekoliko događanja određenih prema programu, kao što su bile zajedničke kateheze u Leverkusenu, križni put u Koelnu, obilazak katedrale te naravno, susreti sa sv. Ocem. Sve ostalo vrijeme smo uglavnom bili slobodni i sami smo mogli odabrati čime ćemo se baviti.

Susreti s Papom počeli su dočekom na rijeci Rajni kojom je Papa doplovio u četvrtak poslije podne u pratnji pet brodova koji su predstavljali pet kontinenta. Po dolasku Papa je pozdravio sve prisutne mlade koji su poput »zvjezdoznanača«, mudraca, došli s istoka i koji su predstavnici neizmjerne velikoga mnoštva braće i sestara u čovječstvu. Posebice je pozdravio i



one mlade koji još ne poznaju Krista i koje je papa Ivan Pavao II. pozvao u Koeln i zahvalio im se što su došli.

Potom je Papa otišao u katedralu pomoliti se pred relikvijama Sveta Tri kralja koja su bila voljna sve ostaviti kako bi slijedili zvijezdu do Krista. Te večeri mladi su prisustvovali misi koju je predvodio Papa na stadionu Raine Energie. U sljedećih par dana, Papa je posebice radio na jednom od svojih prioriteta pontifikata – ekumenizmom i poboljšanjem odnosa s muslimanskim i židovskim zajednicama.

Centralno slavlje je bilo na Marienfeldu.

U predvečerje toga događaja Papa je bio na klanjanju zajedno sa nas 800 000 mladih. Ne znam kako je to izgledalo na televiziji, ali mogu vam reći da je to zaista neopisiv osjećaj biti tamo. Noć, veliko polje izvan grada obasjano svjetlom brojnih svijeća, mir i tišina i sve što se čuje je tiha pjesma i Papina homilija, a na svim video zidovima slika Presvetog. A poslije klanjanja uslijedili su pjesma i ples do dugo u noć, zapravo cijelu noć. Tu noć smo se svi molili da nas tokom noći ne zalije kiša (većina ljudi na Marienfeldu nije imala šatore). Srećom, molitve su nam uslišane.

Naposljetku - središnja proslava dana mladih. Ukratko, Papa je u svojoj propovijedi poručio mladima kako je Isus otkupio cijelo čovječanstvo po «brutalnom činu» - svojoj smrti, čin kojega je pretorio u «čin ljubavi». Također je pojasnio i smisao klanjanja, prostiranja pred Bogom, kao i zahvale i slavljenja Boga koji se darovao čovjeku, te obvezu nas kršćana koji smo otkrili Krista da k Njemu vodimo i druge jer današnji svijet često zaboravlja na Boga.

Na središnjem slavlju se po prvi put svirala «Misa svijeta» kojom je sklada-

telj povezao pet dijelova mise s pet kontinenata, tako su se za vrijeme misnog slavlja mogli čuti »europski Gospodine, smiluj se«, »južnoamerička Slava«, »indijsko Vjerovanje«, »Svet, svet« prožimali su



afrički ritmovi bubnjeva, a »Jaganjče Božji« oceanijski »didgeridoosi«.

Na kraju se Sveti Otac obratio mladima porukom zahvale, kako svoje tako i svih mladih prisutnih, te je pozvao mlade da zahvaljuju Bogu koji nam je darovao vjeru i ovaj nezaboravan susret.

Sada kad se svega toga sjetim vidim koliko sam toga i propustio, bilo zbog gužvi ili zbog nespretne provedbe programa, ali unatoč svemu, imao sam priliku biti tamo, priliku koju mnogi nisu imali iako su htjeli ići. Unatoč svim problemima koje smo imali jako mi je drago što sam bio tamo. Stekli smo puno novih prijatelja, upoznali ljude, njihovu kulturu i zemlju i shvatili smo da koliko god smo različiti, svi smo ipak braća i sestre po Kristu i to nikad ne smijemo zaboraviti To je bio jedan od onih događaja koji se pamte cijeli život! Vidimo se za tri godine na Svjetskom danu mladih u Sidneyu, ako Bog da!■

Luka Drobilo

## Radosti Božića u dječjem vrtiću "Hrvatski Leskovac"

### DRUŽENJE DJECE I ODRASLIH

**V**eć krajem mjeseca listopada u vrtiću se počinje pričati o «najibitelskijem» katoličkom blagdanu – Božiću. Zaista, još samo mjesec dana i palit ćemo s djecom u skupini prvu adventsku svijeću na našem vjenčiću.

Proslava božićnih blagdana u vrtiću ne nalazi smisao samo u prepričavanju betlehemskih događanja, kao dijela katoličke vjerske tradicije. Svaka aktivnost provedena s djecom u ovom periodu, u potpunosti je pedagoški i metodički osmišljena i usmjerena na djetetov

cjeloviti razvoj, po uzoru na iskustvo i rad prof. dr. Alojzija Hoblaja, stručnjaka na području predškolske kateheze. Tako će u svakoj skupini djece svaka nova svijeća na adventskom vjenčiću, biti zapaljena uz biranu božićnu priču, a plamen svake svjećice gorjet će u zajedništvu djece i odgajatelja, pobuđujući prisne obiteljske osjećaje. Božić je upravo važan obiteljski bla-



Svake godine se najviše veselimo božićnim blagdanima i ozračju koje stvaraju. Prva pomisao na Božić su okićeni bor i jaslice, koje ćemo uz njega postaviti, a onda uz prigušenu svjetlost adventskih svijeća pričati božićne priče. A možda netko i zapjeva poznate božićne napjeve...

gdan, čiji trenuci ostaju utisnuti u dječjim emocijama i sjećanju pa su kao takvi važni, jer će ih svaka nova zapaljena svijeća na novom adventskom vjenčiću vratiti u sjećanje iz djetinjstva.

U ovih 25 godina, koliko vrtić živi u Hrvatskom Leskovcu, proslavili smo

upravo toliko – 25 Božića s djecom i njihovim roditeljima, trudeći se da taj blagdan za naše mališane uvijek bude,

nekad ne izgledaju savršeno, ali ih savršenima čini upravo čarolija zajedništva u kojem su nastali. I svaki od tih ukrasa



kako vjerski tako i estetski doživljaj putem kojeg će se kod djece u najranijoj dobi razvijati, između ostalog i osjećaj za lijepo.

Uglavnom su uređenja vrtića živjela u tradicijskom duhu, prožeta značajkama običaja ljudi i mjesta u kojem radimo, a ponekad su i ukrasi na borovima i jaslice poprimali obilježja modernog doba te bili izrađivani od novih materijala, u duhu tekovina suvremenog društva u kojem živimo.

Ono što je zajedničko svim ukrasima koji su resili naš vrtić, bili oni izrađeni od prirodnih, tradicionalnih ili novih, modernih materijala, je to što su svi izrađeni u zajedničkom druženju djece i odgajatelja, a vrlo često i roditelja. Po-

je poseban, jer će dijete koje ga je izradilo upirati prstić i pogled u njega i s ponosnim osmijehom cijelom svijetu govoriti kako je ukras nastao i koliko je zbog toga taj ukras najljepši ukras.

Zajedničke radionice djece, roditelja i odgajatelja postale su uobičajeni oblik suradnje s roditeljima, na kojima uvijek nešto novo naučimo, izmijenimo ideje, kreativno se izrazimo, podružimo i zabavimo. A najviše uživaju djeca jer se u tim radionicama spoje njihovi svjetovi – obiteljski i «profesionalni» pa su s njima u isto vrijeme i članovi uže obitelji i članovi «vrtićke obitelji».■

*Arijana Plahutar, pedagoginja  
Dječji vrtić «Hrvatski Leskovac»*



## Kompjutorska igrica "Život ili smrt"

Uključiš kompjutor i želiš isprobati svoju novu igricu pod imenom **Život ili smrt**.

Stisneš *enter* za početak igrice. Imaš dvije opcije:

- a) život
- b) smrt

Svaka igrica ima tri nivoa. Ako odabereš igricu pod slovom a, očekuju te sljedeći nivoi:

- 1. obitelj
- 2. škola
- 3. prijatelji

Svaki od tih nivoa sadrži sljedeće:

**1. Obitelj:** ugodne večeri ispred TV-a sa svojom obitelji, neprocjenjiva potpora, razumijevanje, zabavne večere subotom, odlazak s mamom u shopping, odlazak s tatom na nogometnu utakmicu, simpatična svađanja sa sestrom zbog tvoje omiljene majice, druženja s bakom i djedom uz njihov omiljeni čaj...

**2. Škola:** buđenja rano ujutro i prva jutarnja šetnja s prijateljima do škole, iščekivanje odmora, prve simpatije, odlazak u muzej ili na neku priredbu, nezaboravni izleti, učenje za tvoje dobro te razgibavanje mozga i tijela za neku dobru srednju školu...

**3. Prijatelji:** neprocjenjivo povjerenje, male slatke tajne, savjeti o prvim ljubavnim jadima, tračanje, odlasci u kino, na pizzu ili u neki novi ludi disco, razmjenjivanje porukica pod satom povijesti, razmjena postera, luda druženja na rođendanima...

Odabereš li igricu pod slovom B, očekuju te sljedeći nivoi:

- 1. Promjena izgleda
- 2. Gubitak razumijevanja, gubitak prijatelja i udaljavanje od svojih roditelja
- 3. Smrt

Evo što ti donose sljedeći nivoi:

**1. Promjena izgleda:** prije si bila jako zgodna, duge smeđe kose, vitkog i visokog tijela, velikih plavih očiju. Sada si vlasnica namргоđenog lica, smeđe masne kose koja otpada i beživotno visi s tvoje glave, pogrbljenog tijela i velikih crvenih mutnih očiju!!! Sviđa li ti se to?

**2. Gubitak razumijevanja, gubitak prijatelja i udaljavanje od tvojih roditelja:** nemaš više samopoštovanja, razumijevanja za sebe i svoje bližnje. Sav trud oko toga da postaneš popularna, sada je pao u vodu. Nitko ne želi biti prijatelj s osobom koja je ljuta na sebe



*i cijeli svijet, priča gluposti i nema ciljeve u životu. Više nemaš povjerenja u svoje roditelje. Smatraš ih smrtnim neprijateljima i misliš da im je glavni cilj u životu uništiti tebe. Ne shvaćaš da si to već sama činiš.*

**3. Smrt:** ovisna si o drogama. A takva ovisnost uključuje tjelesnu i psihičku ovisnost. Uz ovakvu ovisnost polagano se približavaš smrti. Sve više tvoji najbolji prijatelji postaju depresija, povraćanje, mučnina, grčevi, drhtavica, napadaji panike i sl. Polagano gubiš kontakt sa stvarnim svijetom. Ne možeš razlikovati maštu od stvarnosti. A ka-

*da si psihički mrtav, onda je sve gotovo, jer fizički život ništa ne znači bez psihičkog!!! Konzumiranje droge može dovesti i do fizičke smrti. Razmisli želiš li to sebi i svojim bližnjima!!!*

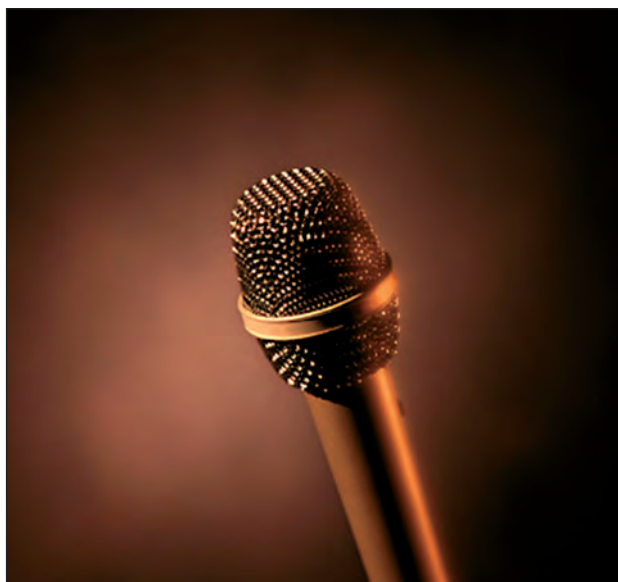
**Ovo su bili detalji i neka pravila igre. Ja sam odabrala igru pod slovom A, a koju ćeš ti igru odabrati? Budi pametna i razmisli koja je igra zdravija i zabavnija za tebe i tvoje bližnje, jer ništa ne vrijedi kao tvoj život. Zapamti to!■**

*Petra Ivančić, 7. r.*

## “Zagrebački dječaci” u posjetu našoj župi

**Z**agrebački dječaci» su 24. travnja gostovali u našoj župi, te svojim pjevanjem uveličali našu večernju misu za mlade. Tijekom svete mise izveli su djela A. Člara: *Missa pro iuventute* (Kyrie, Sanctus, Agnus Dei). Nakon svete mise dječaci su nam održali kratki koncert koji je izazvao veliko oduševljenje naših župljana.

Više o samom zboru rekla nam je njegova voditeljica Jasenka Ostojić Radiković, profesorica teorijskih predme-



ta i skupnog muziciranja na Glazbenoj školi Pavla Markovca i docentica na Muzičkoj akademiji u Zagrebu za zborско pjevanje, koja vodi zbor od 1994. godine. Jedna od suradnica zbora je i naša župljanka profesorica Eva Kircmayer Bilić.

***Kada je zbor osnovan? Koliko dugo već djeluje?***

Zbor je osnovan 1992. godine, a ja ga vodim od 1994. godine.

***Koliko članova ima zbor, te kojeg su uzrasta dječaci?***

To su dječaci koji idu u osnovnu školu, dakle od 8 do 14 godina. Imamo i mlađu grupu koja obuhvaća djecu predškolskog uzrasta, dakle do 7. godine, kada prelaze u stariju grupu. I imamo muški zbor, što je specifičnost dječaćkih zborova.

Ta grupa starijih dječaka muzicira zajedno s mlađim dječacima, okosnicom našeg zbora pjevajući skladbe koje su u tom smislu dječaćko muške, dakle mješovite. To je način na koji se muzicira u dječaćkim zborovima diljem Europe, klasika u tom smislu. S obzirom da je desetljeće rada iza nas, i mi imamo grupu muškog zbora koja nadopunjava dječake.

Trenutačno zbor ima četrdesetak dječaka i početnu grupu.

***Koji su kriteriji primanja dječaka u zbor?***

Osnovni uvjet je da lijepo pjevaju i da vole glazbu. Sva ostala, posebna znanja stječu se u zboru.





***Na kojim ste natjecanjima do sada nastupali i kakvi su bili rezultati?***

Nastupali smo na Glazbenim svečanostima hrvatske mladeži u Varaždinu, gdje smo tamo četiri puta za redom osvojili zlato: 1996., 1997., 1998. i 1999. godine. Na međunarodna natjecanja nismo išli, nego smo više puta sudjelovali na festivalima po Austriji.

***Kakav je repertoar?***

Repertoar je i duhovni i svjetovni. Uvijek imamo i soliste, kao i na ovome koncertu u Lučkom. Naši solisti su nastupali i sa Zagrebačkom filharmonijom i sa simfoničarima. Dakle, naš program sadrži glazbu koja je pisana za dječjački zbor solo do dječjeg zbora univerzalno,

pa i do mješovitog za muški zbor. Skladbe odabiremo tako da budu prihvatljive djeci i starijim ljudima.

***Koliko često dječjaci imaju pokuse, s obzirom da su to školska djeca? Kako usklađuju zahtjevne pokuse s ostalim obvezama?***

Pokusi su dva puta tjedno, utorkom i petkom u 19:30, u mjesnoj samoupravi Matko Laginja u Laginjinoj 11. Ovim putem pozivam sve dječake koji lijepo pjevaju da nam dođu. Imamo stalno otvorenu audiciju, uvijek nam se mogu priključiti oni koji imaju te predispozicije.

***Najljepša Vam hvala!***

*Razgovarala: Jana Kaić*



## Akutne infekcije gornjih dišnih putova

Infekcije dišnih putova učestalo se javljaju u zimskim mjesecima. Najčešće su zarazne bolesti suvremenog svijeta, a dijelimo ih na infekcije gornjih i infekcije donjih dišnih putova. Mala djeca oboljevaju 4-6 puta godišnje, djeca koja pohađaju vrtić do 10 puta godišnje, a odrasli do 3 puta godišnje.

Uzročnici akutnih infekcija gornjeg dišnog sustava su respiratorni virusi u 85% slučajeva, a u 15 % su bakterije. Razlikovanje uzročnika je neobično važno zbog izbora liječenja. Za infekcije uzrokovane virusima ne postoje učinkoviti i sigurni antivirusni lijekovi, dok infekcije uzrokovane bakterijama liječimo antibioticima.

Najčešće infekcije gornjih dišnih putova su: **obična prehlada, febrilni respiratorni katar, gripa i streptokokna angina.**

**Obična prehlada** je vrlo blaga bolest, a karakterizira je hunjavica, kihanje, začepljen nos, osjećaj suhoće ždrijela, a ponekad i blaža grlobolja. Može se javiti i kratkotrajni nadražajni kašalj, osjećaj umora, glavobolja ili blaži bolovi u mišićima. Traje od 4-6 dana. Bolest je samozlječiva i nikada je ne treba liječiti antibioticima. Potrebno je uzimati veću količinu tekućine, kapi za nos, i pričuvati se težih fizičkih napora nekoliko dana.

**Febrilni respiratorni katar** je kratkotrajna virusna upala slična običnoj prehladi, ali je praćena povišenom temperaturom, upalom ždrijela, suhim kašljem, hunjavicom, otokom limfnih čvorova na

vratu i upalom sluznice oka. U liječenju se koriste postupci usmjereni na snižavanje visoke temperature, a od lijekova se uzimaju antipiretici - paracetamol i acetylsalicilna kiselina. Mogu se uzimati i kapi za nos i lijekovi koji smiruju kašalj ako je uporan. Ne liječi se antibioticima.

**Gripa** je teška, akutna, lako prenosiiva bolest dišnog sustava prouzročena virusima influence A i B. Karakterizira je visoka temperatura, glavobolja, bolovi u mišićima i umor. Nakon 2-4 dana pojavljuje se suhi kašalj i grlobolja. Prate je brojne komplikacije među kojima su upala sinusa, upala uha i upala pluća. Osnovno liječenje gripe je simptomatsko: mirovanje, uzimanja toplih napitaka, uzimanje lijekova za sniženje temperature i smirivanje kašlja. Komplikacije gripe liječe se antibioticima. Gripa je teška, a katkad i pogibeljna bolest zbog brojnih i raznovrsnih komplikacija naročito za starije ljude i kronične bolesnike. Jedini učinkoviti postupak u sprječavanju gripe je cijepljenje. Zbog stalnih promjena virusa i kratkog trajanja otpornosti na viruse cijepljenje treba ponavljati svake godine.

Streptokokna angina je akutna upala ždrijela i tonzila (krajnika) uzrokovana bakterijom beta-hemolitičkim streptokokom grupe A. Bolest se manifestira upalnim promjenama u ždrijelu koje prati visoka temperatura, glavobolja te jaka grlobolja s otežanim gutanjem. Bolest se liječi antibiotikom – penicilinom kroz 10 dana. ■

*mr. sc. Gordana Prljević dr. med.  
specijalista opće medicine*

## Dan Kruha uz žetvene svečanosti



Još jedan od naših nastupa realiziran je na inicijativu vjeroučitelja gosp. Pave Šimovića i u dogovoru s našim župnikom vlč. Vjekoslavom Pavlovićem. Sa zadovoljstvom smo, kao i uvijek, prihvatili ovaj prijedlog i nastupili u OŠ Lučko povodom obilježavanja Dana kruha - Dana zahvalnosti.

Pred ispunjenom sportskom dvoranom izveli smo cjelovečernji prigodni program vezan uz temu žetve, žita i kruha. Nastupili smo s mladim folkloristima uz tamburaše, koji su izveli Žetvu u Kupljenovu u koreografiji prof. Ivice

Ivankovića.

Nastupila je i grupa starijih pjevača s prigodnim izvornim tradicijskim pjesmama, a gospođe Višnja Šivak i Vesna Šantek izvele su skeč Janičini kraflini, na tekst Jasenke Miholić-Rukavine. Za tu prigodu nastala je i pjesma Ovak je to nedgdar bilo – još jedan u nizu radova naše dramske sekcije.

Drago nam je što smo imali priliku veselo završiti i obilježiti još jedan dan u godini. ■

*Jasenska Miholić-Rukavina*

## „Orač“ u Kamenim vinogradima

Još jednu brazdu zaorao je KUD „Orač“. Brazdu prijateljstva. I još smo jednom bili u prelijepoj Hercegovini. Veselju nije bilo kraja kad je stigao poziv za sudjelovanje našeg KUD-a na 50. jubilarnoj manifestaciji pod nazivom „Dani berbe grožđa - Brotnjo 2005.“.

Poziv nam je uputio HKUD „Brotnjo“ Čitluk, odnosno njihov predsjednik, gospodin Borislav Šimović, kojeg smo prošle godine upoznali na gostovanju u Studencima. Trodnevna manifestacija održavala se pod pokroviteljstvom Vlade FBiH i u organizaciji općine Čitluk, KIC Čitluk i Udruge vinara i vinogradara Čitluka.

Premda je program počeo već 16. rujna, mi smo u Međugorje stigli 17. rujna u popodnevnim satima. Tamo nas je dočekao član KUD-a „Brotnjo“ gospodin Ante Luburić i pomogao nam oko smještaja u pansion u samom centru „oaze molitve i mira“, stotinjak metara udaljenom od svetišta Majke Božje od Međugorja. Tu večer upoznali smo i ostale sudionike manifestacije i zabavili se unatoč upornoj i dosadnoj kiši koja nas je pratila tu noć.

Sljedećeg dana, u nedjelju, prije podne je bilo slobodno za individualne potrebe i htijenja, dok smo poslije ručka počeli sa spremanjem za nastup KUD-ova i posjet „kamenim vinogradima“. Autobusom smo, obučeni u narodne nošnje, krenuli u mjesto Blizance, u vinograde koji su jedinstveni u svijetu

i koji postoje na tim prostorima još od vremena Ilira, Rimljana, Turaka, Austro-Ugarske monarhije, odolijevaju događajima I i II svjetskog rata, 50-ih su godina prošlog stoljeća obnovljeni i ponosno stoje sve do naših dana. Vremena i ljudi su se mijenjali, vinogradi su prkosili svima i svemu.

Danas je na području Brotnja 1/3 svih hercegovačkih vinograda. Nakon razgledavanja specifičnih i jedinstvenih vinograda, krenuli smo natrag u Čitluk, gdje je započeo program KUD-ova, skupina i pojedinaca. Svaka pohvala i čestitka organizatorima na savršeno usklađenom i organiziranom programu u kojem je sudjelovalo dvadesetak KUD-ova i Društava i zaista je bilo potrebno veliko umijeće i strpljenje kako bi se svima nama udovoljilo i postigao se takav sklad i na koncu uspjeh.

Nakon programa koji je trajao nekoliko sati, domaćini su nas počastili pečenjem, kolačima, sokovima i naravno, svojom nadaleko poznatom žilavkom i kamenim vinom. Poslije „veselice“ vratili smo se u pansion na počinak, jer nas je sljedeće jutro čekao povratak u Zagreb.

Ujutro, na dan polaska, na doručku su nam se pridružili gospodin Borislav Šimović i njegova simpatična tajnica gospođa Ružica koja je s nama čak i zapjevala. Ispratili su nas na put zajedno s našim ljubaznim domaćinima - vlasnicima pansiona, gospođom i gospodinom Šego, koji su nam bili na



usluzi dok smo boravili kod njih, a ugodno su nas iznenadili pripremvši nam za put sendviče, kolače i sokove.

Puni najdivnijih dojmova, krenuli smo put Zagreba, nadajući se da ćemo

uskoro moći uzvratiti gostoprimstvo dragim nam prijateljima, članovima HKUD-a "Brotnjo" i još više produbiti „brazdu“ s početka priče.■

*Višnja Šivak*

## Ovak je to negdar bilo

Na ruke se je žela,  
na drešu se zvršila,  
na tavanu posušila,  
z retkosejum očistila.  
Pri Prahinu v mlinu  
zdiela ili premenila,  
šenica naša, pri Bogu zmoljena  
da bi urodila.

A kak se jela  
sad ti bum povedala.  
Domom je melu ded dopelal  
i grifik i cvajer  
kaj bi za kruf i kolače bilo  
se na tavan  
vu škrinje spravilo i znosilo.

Dvo put tjednu  
sukučnice se peč kurila,  
baba je f koritu  
na mesače kruf omiesila.  
Kak je dišal kad ga je vodila  
komaj smu čekali  
gda ga bu načela  
prede zdola kušnula i prekržišla.

Denes vidim kruva ima  
vu smeču, na cesti  
hitil si ga, nisi mogel

se čera pojesti.  
Jel si zmisliš da je negdo  
morti dotlam gloden bil,  
da ni kruva niti videl  
a kam ga se žil?  
Al pomoči ima semu;  
zemi jenu štrucu menje  
a drugu dej njemu.

*Jasenka Miholić-Rukavina*





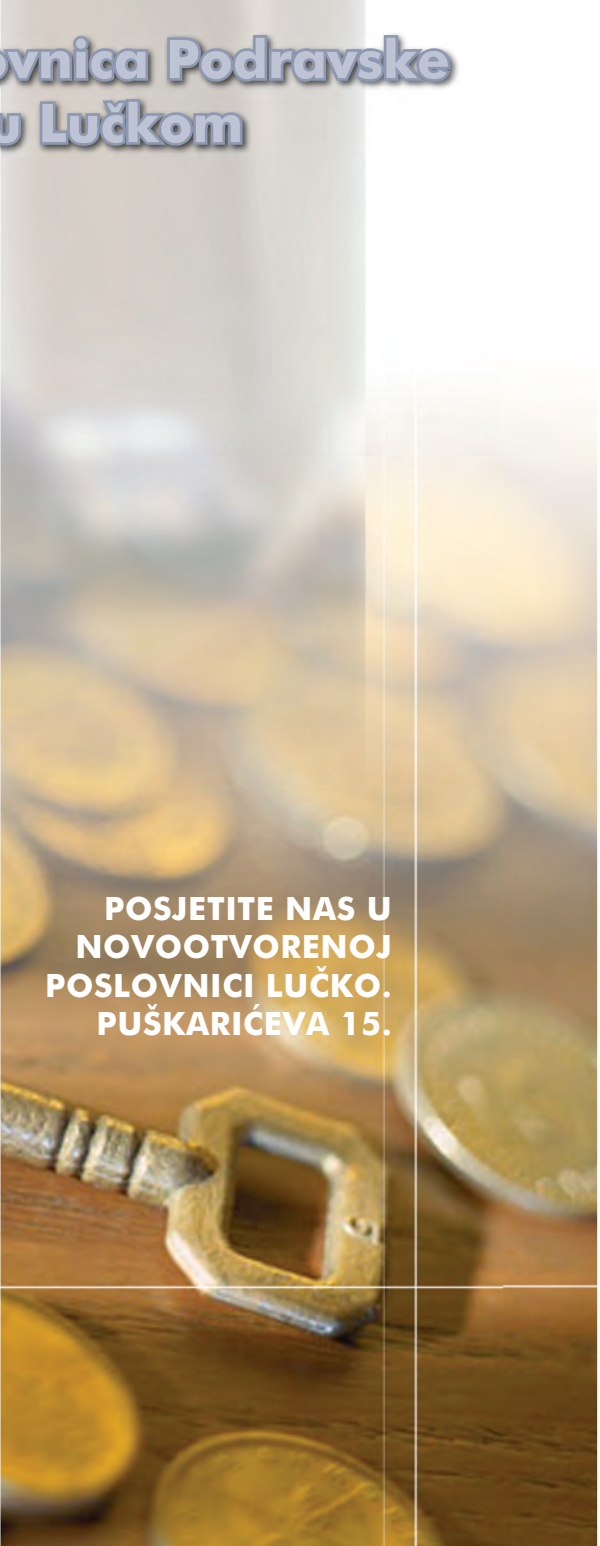
## Otvorena poslovnica Podravske banke u Lučkom

**P**odravska banka je 19. listopada 2005. godine otvorila novu poslovnicu u Zagrebu, na adresi Puškarićeva 15, Lučko, što je šesta poslovnica na području Zagrebačke županije (pored postojećih poslovnica u Zagrebu – filijala u Gajevoj 5, filijala u Vlaškoj 129 i filijala u Maksimirskoj 23 te poslovnice u Shopping centru Prečko i Dugom Selu).

Suvremeno opremljena poslovnica na 155 četvornih metara klijentima je na raspolaganju radnim danom od ponedjeljka do petka od 8.00 do 19.00 sati te subotom od 8.00 do 12.00 sati. U sklopu poslovnice nalazi se i bankomat.

U novoj poslovnici Podravska banka nudi klijentima cjelokupnu paletu bankarskih proizvoda i usluga namijenjenih građanima, poduzetnicima i pravnim osobama. Iz poslovanja s građanima izdvajamo atraktivne Narančaste pakete tekućeg računa, paletu štednih proizvoda, gotovinske Sprint kredite te kartično poslovanje (MBCard/Maestro, VI-SA Electron te MasterCard Standard i Corporate kartice).

U sklopu ponude poslovnim subjektima nudimo kvalitetan platni promet u zemlji i poslovanje s inozemstvom, financiranje, depozitno poslovanje te kartično poslovanje. Također navodimo i najjeftinije Internet bankarstvo, brokerske usluge te mrežu EFTPOS terminala i bankomata širom Hrvatske.



**POSJETITE NAS U  
NOVOOTVORENOJ  
POSLOVNICI LUČKO.  
PUŠKARIĆEVA 15.**

# Raspored blagoslova obitelji

<b>Ponedjeljak</b> 26. prosinca	Demerje od Piškora oko 65 obitelji, Lučko i Starča.
<b>Utorak</b> 27. prosinca	Demerje nastavak oko 65 obitelji, Puškarićeva i Lučki odvojak kod Puškarićeve ul.
<b>Srijeda</b> 28. prosinca	Demerje ostatak, Leskovački brijeg, Kostanjevička i Stajnička, Hrastovička, Lasinjska, Parkanj, Kanalska, Karlovačka, M. Bedeka, Poljski put i Ventilatorska.
<b>Četvrtak</b> 29. prosinca	Krasnička, Tratinska, Podokička, Molbička, Mladinska, Skradnička, Mejna i 15. travnja 1944., Hojnikova, Delićeva, Zgrabljiceva, Hrvatskoselska i Dolenica od Ventilator do Hrvatskoselske.
<b>Petak</b> 30. prosinca	Stara cesta, M. Bedeka od br. 1. do pruge i Biljanska, Rožmanka, Dolenica od Hrvatskoselske do Puškarićeve, Ivički i Gaj
<b>Subota</b> 31. prosinca	Pilinka, Pavlovačka, Krška, i Ribarska, Unčanska, Borovik i Vrbice.
<b>Ponedjeljak</b> 02. siječnja	Ciglarska, Prečna, Pružna i Novi put, Vrbice I, II, III, V, Lučki odvojak, Predanić, Racka, Vojkovička i Mikulini
<b>Utorak</b> 03. siječnja	Jezeranska, Uska, Povrtnica, Potočna i Ivančica; Ježdovečka
<b>Srijeda</b> 04. siječnja	M. Bedeka (od pruge do kraja) i Povrtlarska; Kušnjačići, Keseri, Studeni I. i II., Ježdovečki odvojak, Biškupići, Vukasi
<b>Četvrtak</b> 05. siječnja	Nedjeljska, Tvornička, Gajić, Graševačka, Zelena i Markulinska Božići, Božići I. i II. odvojak, Štefanjska
<b>Petak</b> 06. siječnja	Zastavnice; Gornjostupnička, Gradek, Gornjostupnički odvojak i Žitarka
<b>Subota</b> 07. siječnja	Travarsko, Travarski odvojak i Kalinova; Donjostupnička, Japjeci, Meglajci, Katričeki i Katrići
<b>Nedjelja</b> 08. siječnja	Sv. Benedikta, Sv. Benedikta-odvojak i Vernička.
<b>Ponedjeljak</b> 09. siječnja	Domovićeva, Kobasi, Kovačičko, Medcestama, Domovićev brijeg, Jugova, Pavlovička i Runtasi
<b>Utorak</b> 10. siječnja	D. Novaka, Selište, Lipovac, Trgovenska, Horvatinci, Prudnice, Gorenska, Trdakova, Kratka, i Botinka
<b>Srijeda</b> 11. siječnja	Stupničkoobreška, Stupničkoobreški odvojak, Dvorski put, Micani, Horvatska, Farkači, Marovići i Zavrti





Zbor mladih Allegro